

ABC

PISMO CODZIENNE

INFORMUJE WSZYSTKICH O WSZYSTKIEM

NASZE ABC

Brazylijski dziwoląg i polska zagadka

Według wiadomości oficjalnych, w r. 1934 Brazylia postanowiła zniszczyć za pomocą spalania lub wrzucenia do morza 720 milionów kg. kawy...

Od lipca 1931 r. Brazylia rokrocznie niszczy ilości kawy, odpowiadające ilości ogólnego zużycia kawy na całym świecie...

Te olbrzymie ilości cennego surowca niszczy się poto, by nadmiar kawy nie zalał rynków światowych i nie obniżył ceny...

Oto przykład: Z końcem sierpnia 1933 r. cena za 1/2 kg kawy (Santos mieszana) na rynku w Amsterdamie wynosiła 12 i 3/8 centów holenderskich...

A teraz druga strona medalu. Przy cenie 13 centów za 1/2 kg w Amsterdamie, w Polsce kilogram kawy (Santos mieszana) powinien się kalkulować bez cła i kosztów przewozu na 93 gr. za kilogram...

Brazylijski dziwoląg palenia i wrzucania do morza cennego surowca kofarży się dziwnie z polską zagadką wysokiej ceny niszczonej masowo kawy...

Jest rzeczą jasną, że gdyby kilogram kawy w Polsce kosztował, zgodnie ze zdrową i normalną kalkulacją handlową, około 2 zł., to zużycie kawy w Polsce byłoby znacznie większe i o tyle mniejsze ilości nieproduktywnie niszczonego towaru...

Dlaczegoż więc w Polsce kilogram kawy kosztuje zamiast 2 a najwyżej 2 zł. 50 gr. aż 7 złotych? Oto zagadka.

S. S.

Zmiana umowy

O monopolu zapalczanym?

Krązą pogłoski, że w kołach decydujących rozważana jest ewentualność rozwiązania umowy zapalczanej. Umowa ta zawarta została z koncernem Kreugera przez min. Matuzewskiego z końcem roku 1930...

Najważniejszy jednak jest przepis, który mówi, że w celu rozstrzygnięcia sporu albo w razie zmiany rozwiązania umowy, strony poddają się kompetencji sądu rozjemczego, składającego się z trzech członków. Do sądu tego mianuje każda ze stron jednego sędziego, obaj...

zaś wybierają superarbitra. Ostatecznie jednak sprawę rozstrzyga superarbitr, wyznaczony przez prezesa Międzynarodowej Izby Handlowej w Paryżu.

Pogłoski te należy przyjąć oczywiście z zastrzeżeniem, a plan rozwiązania umowy mógłby być oparty chyba na jakichś korzystniejszych proponowanych warunkach.

Ochrona wyrobów polskich O rocznicę kom sji budżetowej

Posiedzenie sejmowej komisji budżetowej, na którym miały być rozpatrywane długi państwowe, zostało odroczone do poniedziałku, ponieważ dziś w Ministerstwie Skarbu odbywa się posiedzenie komisji kontroli długów.

Rano obradowała jedynie komisja przemysłowo-handlowa pod przewodnictwem dr. Min-

kowskiego z BB. nad rządowym projektem ustawy o oznaczaniu wyrobów wytwórczości polskiej. Jest to ustawa ramowa o charakterze fakultatywnym, stwarzającym dla wytwórców uprawnienie, a nie obowiązek znakowania towarów. Ustawa ta ma na celu umożliwienie konsumentowi orientacji co do interesującego go pochodzenia wyrobów drogą znakowania wyrobów polskich. Nadawanie prawa używania znaków przysługuje ministrowi Przemysłu i Handlu; nadużywanie tego prawa podlega karze aresztu do lat dwóch i grzywny do 10.000 zł. lub jednej z tych kar.

Tendencją ustawy jest wreszcie przerzucenie funkcji, związanych z jej wykonaniem, na instytucje społeczne, mające na celu popieranie wytwórczości polskiej.

We wtorek, 16 b. m., o godz. 4 popołudniu odbędzie się plenarne posiedzenie Sejmu. Na porządku dziennym jest, przyjęty dziś przez komisję, projekt ustawy o oznaczaniu wyrobów polskich oraz pierwsze czytanie kilku przedłożeń rządowych.

Wynalazek angielski w marynarce Łódka-torpeda o szybkości 75 km. na godz.

LONDYN, 13. 1. (PAT.). „Daily Herald” ujawnia dziś sensacyjny wynalazek brytyjskiej floty wojennej. Jest nim łódka motorowa, kontrolowana i kierowana sposobem radiowym, która bez żadnej obsługi ludzkiej manewrować może na wodzie z szybkością 40 węzłów (około 75 km.) na godzinę.

Łódka ta jest w istocie olbrzymią torpedą, płynącą na powierzchni wody z zawrotną szybkością, w zygzakach. Torpeda ta może być cała wypełniona materiałem wybuchowym. Siła jej wybuchu jest tak wielka, że nawet fortece morskie w rodzaju pancernika brytyjskiego „Nelsona” mogą być przez nią zniszczone.

Nowe przepisy dla studentów w Rumunii

BUKARESZT, 13. 1. (PAT.). — Wczoraj wieczorem pod przewodnictwem premiera Tatarescu odbyło się pierwsze posiedzenie Rady Ministrów z udziałem Titulescu.

Premier wygłosił przemówienie, witając Titulescu w imieniu wszystkich członków gabinetu i stwierdzając, że obecność Titulescu w rządzie zapewnia dalsze powodzenie w polityce zagranicznej Rumunii.

Titulescu, dziękując za wyrazy uznania, zapewnił premiera, iż w dalszym ciągu będzie z nim serdecznie współpracować, poświęcając wszystkie swoje siły dla dobra narodu.

Rada Ministrów omawiała następnie stosunki, panujące w wyższych zakładach naukowych. Gabinet postanowił dokonać poważnych zmian w obowiązujących obecnie przepisach, które normują wewnętrzną dyscyplinę na uniwersytetach. Nowa usta-

wa będzie zabraniała studentom należenia do jakiegokolwiek organizacji politycznych oraz udziału w manifestacjach.

Wyjątki od tej zasady będą dopuszczalne tylko za zezwoleniem władz uniwersyteckich. Władze wojskowe oraz organa wychowania publicznego opracują niezwłocznie projekty prawa, przewidującego wprowadzenie do szkół przysposobienia wojskowego, by zapewnić stworzenie kadr młodej generacji, wychowanej w dyscyplinie narodowej.

Rząd zwrócił się do duchowieństwa o poparcie w tem dziele uzdrowienia i pacyfikacji.

Nominacja p. Bobkowskiego

Dowiadujemy się, że nominacją p. Bobkowskiego na podsekręta rza stanu w Min. Komunikacji będzie podpisana w dniu dzisiejszym.

Ustawa o „uregulowaniu pracy narodowej” w Niemczech uchwalona przez rząd

BERLIN, 13. 1. (PAT.). Prasa na naczelnych miejscach ogłasza uchwałę gabinetu Rzeszy w sprawie ustawy o „uregulowaniu pracy narodowej”.

W związku z tem zapowiedziana została na niedzielę wielka manifestacja organizacji „niemieckiego frontu pracy” w berlińskim Lustgartenie z udziałem

300.000 uczestników.

W opublikowanym przez agencję narodowo-socjalistyczną komunikacie przywódcy frontu pracy, Ley, rozważa znaczenie nowej ustawy, podkreślając jej przełomowy charakter.

Zadną z ustaw, uchwalonych w ciągu pierwszego roku rządów narodowo-socjalistycznych, nie ma charakteru tak bardzo zasadniczego. Opiera się ona na trzech wytycznych: 1) przywództwa i odpowiedzialności, 2) ścisłej łączności przedsiębiorców i pracowników, 3) moralnej podstawy wszelkich umów i zarządzeń między nimi.

Przedsiębiorcy mają być we wszystkim wzorem dla pracowników i za to ponoszą odpowiedzialność. Przedsiębiorca nie będzie się mógł tłumaczyć umową lub wpływami organizacji pracodawców.

Trudności, stawiane wobec tej ustawy ze strony organizacji pracodawców, Ley tłumaczy właśnie tą obawą przed odpowiedzialnością. Według drugiej wytycznej ustawa ma na celu podkreślenie w przepisach, dotyczących taryfy pracy i postanowień socjalnych, że praca i gospodarstwo są swego rodzaju misją, wykraczającą poza pojęcie własności.

Maszyny i miejsce pracy należą również dobrze do robotników, którzy na nich pracują, jak i do przedsiębiorcy, który posiada tytuł własności.

Nowa ustawa wprowadza sądy honorowe, złożone z ludzi, należących do życia gospodarczego, kierujących się „zasadą honoru narodowo-socjalistycznego” i re ferujących orzeczenie według swego przeświadczenia.

„Zdajemy sobie sprawę — oświadczył Ley — że gospodarstwo nie zostało jeszcze ostatecznie uporządkowane. Wymaga ono nadal wielkiej pracy. Ustawa jest wielkim krokiem naprzód, wzorem, otwierającym zupełnie nowe drogi i odbiega całkowicie od dawnych metod marksistowskich, wybiegając daleko poza korporacyjny system włoski.

„Deutsche Ztg.” zaznacza w swoim komentarzu, że ustawa o uregulowaniu pracy narodowej stanowi „nową konstytucję pracy” narodu niemieckiego. Przedsiębiorca i robotnik tworzyć będą całość, nie potrzebując już specjalnych organizacji pracodawców i związków zawodowych. Ustawę tę należy uważać za jedną z najważniejszych, jakie zostały wydane przez narody socjalizm.

Katastrofa na Krochmalnej Wyrok w poniedziałek

Dziś zamknięty został przewod sądowy w olbrzymiej sprawie dyr. Oppenheima, majstra piwowarskiego, Goszczyńskiego i architekta Czernego, oskarżonych o spowodowanie strasznej katastrofy w zakładach „Haberbusch i Schiele” przy ul. Krochmalnej w Warszawie.

Wczoraj zakończyły się przemówienia pozostałych obrońców oskarżonych, dzisiaj zaś odbyły się repliki. Prokurator Woliń-

ski odpowiedział na wywody obrońców, poczem zabierali głos adw. Skoczynski i Gruber. Przed zamknięciem przewodu sądowego, przewodniczący udzielił ostatecznego słowa oskarżonym, którzy w bardzo krótkich przemówieniach prosili o wyrok uniewinniający.

Wyrok w tej sprawie ogłoszony będzie w poniedziałek, o godzinie 12 w południe.

„List do pana Michalskiego” Podstęp komornika tłem procesu sądowego

Dzisiaj w Sądzie Okręgowym znalazła się ciekawa sprawa, w której przypomniana została postać b. komornika, Święcieckiego, który popełnił nadużycia na tem stanowisku, przywłaszczając sobie pieniądze, należne klientom. Jak wiadomo, obecnie komornik Święciecki przebywa w więzieniu, oczekując rozprawy sądowej.

Swego czasu, gdy Święciecki pełnił jeszcze funkcje komornika, przybył on do mieszkania niejakej Felicji Galik, celem dokonania zajęcia ruchomości. Został drzwi zamknięte i wówczas rzekomo uciekł się do niezwykłego sprytnego podstępu, mówiąc, iż przychodzi z listem od jakiegoś p. Michalskiego. Właścicielka mieszkania, nie podejrzewając podstępu, drzwi otworzyła, a wówczas Święciecki przedstawił się za komornika, przywołującego dla dokonania urzędowych czynności.

Felicja Galik oskarżyła wówczas komornika, iż ten w stosunku do niej użył niedopuszczalnego podstępu dla dostania się do mieszkania, naruszając w ten sposób prawo, zagwarantowane konstytucją każdemu obywatelowi. Przeprowadzono dochodzenie, a wobec tego, iż w działaniu komornika Święcieckiego prokurator nie dopatrzył się cech przestępstwa, sporządzony został akt oskarżenia przeciwko Felicji Galik, zarzucającej jej fałszywe oskarżenie osoby urzędowej.

W dniu dzisiejszym odbyła się w Sądzie Okręgowym ta sprawa i Felicja Galik skazana została na 3 miesiące więzienia za zawieszeniem wykonania kary. W

motywach sąd, jako okoliczności łagodzące opdkreślił dotychczasową niekaralność oskarżonej z jednej strony, a z drugiej sylwetkę moralną Święcieckiego, który przebywa obecnie w więzieniu.

Posiedzenie komisji kontrol. długów

Dziś w południe w min. Skarbu odbyło się posiedzenie komisji kontroli długów państwowych. Na posiedzeniu tem poseł klubu narodowego, b. marszałek Trampezyński, zażądał, aby członkom komisji przedkładano bilans BGK oraz Banku Rolnego, a to w tym celu, aby można było stwierdzić wysokość gwarancji, udzielonych przez Skarb Państwa.

Plenum Senatu

W środę, dnia 17 b. m. o godz. 4-ej popołudniu odbędzie się plenarne posiedzenie Senatu. i

Zwolnienie mjr. Laskowskiego

KATOWICE, 13. 1. (PAT.). — Em. mjr. Ludyga-Laskowski, zatrzymany przed paru tygodniami w Bytomiu przez władze niemieckie, został w dniu dzisiejszym zwolniony z aresztu i odprowadzony przez funkcjonariuszów niemieckich do granicy polskiej. O godz. 11-ej mjr. Ludyga-Laskowski przekazany został władzom polskim na punkcie granicznym pod Łagiewnikami.

UBEZPIECZALNIA SPOŁECZNA W WARSZAWIE

podaje do wiadomości PP. Pracodawców, że Biuro zgłoszeń przy ul. Polnej 30 (oficyna — I piętro), czynne jest codziennie bez przerwy od godziny 8-ej rano do 19-ej, oraz, że zgłoszenia w myśl nowych zarządzeń przyjmowane są przez biura wszystkich Oddziałów w godzinach biurowych.

Wobec tego Ubezpieczalnia Społeczna w Warszawie wzywa Pp. Pracodawców do skutecznego zgłoszeń w najbliższych do miejsca zakładu pracy Oddziałach Ubezpieczalni Społecznej w Warszawie, w celu równomiernego napływu interesantów do biur zgłoszeń.

Telefon informacyjny: 9-78-30, dotychczasowy telefon Nr. 8-27-51 skasowany.

Po burzliwej dyskusji nad sprawą Stawiskiego

uchwalono wniosek zaufania dla rządu

„Stawiskiego zamordowano” — wołał jeden z posłów

PARYŻ 12.1. Po przerwie zabrał głos poseł Lacourt, który zwrócił uwagę na niebezpieczeństwo gośczenia nadmiernej ilości cudzoziemców. Poruszył on też położenie posłów-advokatów; z jednej strony podejmują się oni obrony sądowej różnych indywiduów, a potępiają ich w parlamencie. Toteż mówca stawia wniosek odebrania posłom wykonywania zawodu adwokackiego na czas piastowania mandatu poselskiego.

ZAMORDOWANO STAWISKIEGO TWIERDZI YBARNEGARAY

Skoleci wygłasza dłuższe przemówienie poseł Ybarnegaray (Federacja Republikańska). Omawia on szczegółowo aferę Stawiskiego, podkreślając, że między 1916 r. a 1918 oszust skazany był dwukrotnie na 10-miesięczne więzienie. W r. 1918 wypłynęła sprawa narkotyków, w którą był zamieszany i Stawiski. W r. 1926 Stawiski, niewiadomo w jaki sposób zwolniony z więzienia, rozpoczął karierę wielkiego finansisty. Operuje milionami i posiada wielu przyjaciół, głównie w sferach politycznych. Oszust trafia do czynników, które znają wprawdzie jego przeszłość, lecz pozwalają na to, aby akta kompromitujące zaginęły. Czynniki te — woła mówca — musimy za wszelką cenę wykryć.

Ybarnegaray z nieufnością odnosi się do samobójstwa Stawiskiego i domaga się zbadania tej sprawy. Najbardziej podejrzane jest to, że w ostatnich chwilach Stawiskiemu towarzyszył bandyta Voix, który pierwszy oświadczył, że Stawiski chciał popełnić samobójstwo. Dla mnie — oświadczył mówca — jest rzeczą jasną, że Stawiski został zamordowany. Gdy mówca podkreślił, że parlament żyje dziś pod znakiem podejrzania i pogardy i że Izba obradować może jedynie pod silną ochroną policyjną, zerwała się w centrum i na lewicy burza oklasków, natomiast radykałowie przerywają mówcy i nie pozwalają na dokonanie przemówienia.

W związku z zapytaniami mówcy Minister Skarbu Bonnet odpowiada, że Bank Wypłat Międzynarodowych nie udzielił Stawiskiemu żyru. Osobiste minister nie zna oszusta. W Strasie oszust zabiegł o sprawę honorów węgierskich, lecz Bonnet nie chciał z nim na ten temat rozmawiać. Wtedy w grę wchodziła suma pół miljarda franków.

ZGŁOSZONE WNIOSKI

Skoleci przystąpiono do omawiania zgłoszonych wniosków, przyczem przewodniczący oświadcza, iż rząd domaga się będzie natychmiastowego śledztwa przeciwko posłowi Bonnaure.

Wniosek Herriota brzmi: „Izba domaga się niezależnej i surowej akcji sprawiedliwości, wyraża zaufanie rządowi i wierzy, że spełni on swój obowiązek w całości”.

Wniosek socjalisty Monneta domaga się reformy polskiej, wyświechtania skandalicznych faktów i ukarania winnych.

Wniosek komunistyczny domaga się powołania nadzwyczajnej komisji parlamentarnej.

Czwarty wreszcie wniosek posła Ybarnegaray domaga się mianowania komisji, złożonej z 41 posłów.

Zabiera głos Herriot, który przemawia w podwójnym charakterze: jako przewodniczący grupy radykałów, a także, jako przewodniczący „Credit Municipal” w Lyonie. Mówca podkreśla, że w aferze tej wymienienia się szereg nazwisk, ale pewne nazwiska celowo się ukrywa.

Herriot protestuje przeciwko postępowaniu się aferą Stawiskiego dla celów partyjnych, szczególnie zaś dla atakowania lewicy. Toteż, jeśli dzisiejsze obrady mają na celu wykrycie prawdy, mówca i jego partja przyłącza się do akcji, jeżeli zaś chodzi tylko o oszereżenie kampanje, partja radykalna gotowa jest przyjąć wyzwanie.

WRZAWA PODCZAS MOWY TARDIEU

Po uzasadnieniu wniosku socjalistycznego przez Auriola, zabiera głos Tardieu. Oświadcza się on za wnioskiem Ybarnegaray'a i polemizuje z premierem, który oświadczył, że afera Stawiskiego jest sprawą nie partij, lecz sprawiedliwości. Rząd chce wywołać wrażenie, że sprawiedliwość zostanie wymierzona. Skoro jednak obecny rząd przyszedł do władzy w wyniku walk politycznych,

premier nie może robić wrażenia, że jest tylko przedstawicielem sprawiedliwości, — owszem, jest on reprezentantem radykałów i dwu partji socjalistycznych. Ponieważ zaś Izba ma prawo domagać się sprawiedliwości, trzeba postawić sprawę na terenie politycznym.

Jeszcze w r. 1932 Tardieu otrzymał wiadomość, że Stawiski rozpoczął przeciw niemu kampanje. Istotnie, rozpoczęła się ona w czerwcu tegoż roku. Stawiski subwencjonował wszystkie tygodniki satyryczne, z wyjątkiem dwu, oraz udzielał subwencji pewnemu dziennikowi, który podtrzymuje obecny rząd. Śledztwo musi być wszczęte. „Credit Municipal” w Bajonnie powstało za rządów kartelu. Puszczenie w obieg bonów było możliwe dzięki poparciu ministrów.

Na sali powstają wielka wrzawa. Gdy prawica zachęca mówcę oklaskami, lewica przerywa mu ustawicznie. Pod koniec przemówienia Tardieu wyraża żal, że oszust zdołał popełnić samobójstwo, gdyż za swoich rządów Tardieu oddawał przestępcę w ręce sprawiedliwości żywych.

WEZWANIE PREMIERA

Na mównicę wstępuje premier Chautemps, który zaczyna od tego, że debata winna zakończyć się w atmosferze godności i spokoju. Padły tu słowa, że premier domagał się dymisji Dalimiera. Nie podobnego! Dalimier chciał tylko odzyskać swobodę działania. Premier zapewnił dalej, iż rząd przeprowadzi reformę sądownictwa i polskiej Komisji parlamentarnej weale nie przyczyniłaby się do wyświechtania prawdy, przeciwnie, gdyby Izba uchwaliła powołanie takiej komisji, robiłoby to wrażenie, że obawia się szybkiego ujawnienia prawdy.

Posel Franklin Bouillon mówi do premiera: „Zajmuje nas nie afera Stawiskiego, lecz sprawa Dubarry. Ten król szantażystów, szantażuje wszystkie rządy od lat 25. Zwróć on tylko uwagę specjalnych indusów, brał nawet pieniądze od obcych ambasad, a wy wiedzicie o tem”.

GŁOSOWANIE

W końcu Chautemps stawia sprawę zaufania, zaznaczając, iż rząd pragnie postawić sprawę na płaszczyźnie moralnej, nie na politycznej.

Rozpoczęło się głosowanie, przyczem wniosek Ybarnegaray'a o powołanie komisji został odrzucony 300 głosami przeciwko 229. Przyjęto natomiast wniosek Herriota, wyrażający rządowi zaufanie. Za zaufaniem oświadczyło się 376 posłów, przeciwko — 205.

LICZNE DEMONSTRACJE PRZECIWRZĄDOWE

PARYŻ 12.1. W pobliżu Izby Posłów odbyły się liczne demonstracje, w których brało udział 4000 osób. Z liczby demonstrantów około 400 zostało aresztowanych.

Prasa uskarża się na gwałtowność policji, usiłującej rozproszyc demonstrantów. Tak naprzykład, współpracownik „Journala”, którego wysłano dla napisania sprawozdania z zajść, został przez policję pobity. Właśnie rozmawiał on z komisarzem demonstrantów. Chociaż dziennikarz miał w klapie palta oznakę dziennikarską, a w ręce specjalną przepustkę, uderzono go pałką gumową w głowę, skutkiem czego upadł i został stracony przez tłum.

Prócz tego dotkliwie zostali pobici trzej inni dziennikarze, a nawet syn Ministra Robót Publicznych, Paganona.

Podobne manifestacje odbyły się w Lyonie, Marsylii i Dijon, przyczem manifestacja ljońska miała charakter ceremonji żałobnej, oznajmiającej „żgon gabinetu Stawiskiego”.

WYDANIE POSŁA BONNAURE

PARYŻ 12.1. Komisja Nietykalności Poselskiej przychyliła się do wniosku Ministra Sprawiedliwości w sprawie wydania posła Bonnaure. Okazuje się, że Bonnaure otrzymał

Uwaga Palacze

Dobór najszlachetniejszych surowców i najwyższa organizacja techniczna składają się na nieodróżnioną jakość tutek Prima Aida. Fabryka Aida we Lwowie eksportuje tutek Prima Aida do krajów zachodnio-europejskich, a nawet do Ameryki, zdobywając sobie w tej dziedzinie przynależny czołowy miejsce na rynku światowym.

od Stawiskiego milion franków, jako subwencje dla „Volonté”, poza tem Stawiski finansował jego kampanje wyborczą i wypłacił posłowi gotówką 82.000 franków oraz uregulował, jak wiadomo, jego rachunek krawiecki.

W dniu dzisiejszym przesłuchana została żona Stawiskiego, przyczem szczegóły nie zostały podane do prasy. Przesłuchano również Dubarry i Aymarda. Podobno należy się spodziewać dalszych aresztowań.

GŁOSY PRASY

O WCZORAJSZEJ DYSKUSJI.

PARYŻ, 13. 1. (PAT.). Prasa prawicowa potępia większość parlamentarną za to, iż nie zgodziła się na stworzenie specjalnej komisji dla zbadania afery Stawiskiego.

Dzienniki lewicowe występują gwałtownie przeciwko b. premierowi Tardieu spowodu jego wczorajszej przemówienia. Prasa lewicowa zarzuca prawicy, iż usiłowała i usiłuje wyzyskać aferę Stawiskiego dla celów polityki wyborczej.

Większość dzienników jednomyślnie pochwała decyzję Chautemps, który nie zgodził się na stworzenie komisji, mogącej jedynie przyczynić się do zatrucia atmosfery i zaostrzenia sytuacji.

Nowe zamachy hitlerowców w Austrii

WIEDEN, 12. 1. — W ciągu dnia wczorajszego w licznych miejscowościach Tyrolu rozruchono petardy, które wyrzadzili znaczne szkody. Władze zarządziły internowanie szeregu przywódców organizacji hitlerowskich.

Wicekanclerz Fey, który kieruje służbą bezpieczeństwa w Austrii, wydał odezwe, że przez Austrię idzie nowa fala teroru. Wznowiono zbrodnia ofensywę przeciwko państwu, lecz wszystkie te ataki będą w najkrótszym czasie stłumione, chodzi bowiem o życie ludzkie i o państwo. Władze zastosują najostrejsze środki, przyczem walka skierowana będzie nie tylko przeciwko bezpo-

„Petit Parisien” pisze: Opinia publiczna pragnie, by sprawa została jaknajwszechstronniej i jaknajprędzej wyświechtana, by sprawiedliwości stało się zadość, a winni zostali ukarani bez zwłoki... Ale czyż w tego rodzaju sprawach nie należy udzielić zaufania szefowi rządu, który dowiódł, iż pragnie ukarać winnych, broniąc uczciwych ludzi?

Dziennik uważa, iż partje polityczne w imię ciągłości prac państwowych powinny w chwili obecnej ogłosić rozejm w walkach politycznych.

STAWISKI BYŁ UBEZPIECZONY NA 3 MILJONY FRANKÓW.

PARYŻ, 13. 1. (PAT.). Żona oskarżonego meca Bajonny, posła Garata, która jest przekonana o niewinności męża, była badana przez sędziego śledczego.

Badani byli również liczni inni świadkowie w sprawie Stawiskiego. Wyszło na jaw, że przed trzema laty Stawiski ubezpieczył się na życie w jednym z towarzystw angielskich na korzyść swej żony na sumę trzech milionów franków. Klauzula ubezpieczeniowa opiewała, że suma ta będzie wypłacona p. Stawiskiej nawet w wypadku popełnienia samobójstwa przez jej męża.

Tragiczna śmierć technika tramwajów

Nocej ubiegłej w szpitalu na Czystem zmarł 47-letni Kazimierz Jarosz, technik warsztatów Tramwajów Miejskich, zam. Łódź 49. Jak wiadomo, Jarosz wychodząc z Biura Kalkulacji w gmachu Głównych Warsztatów Tramwajowych (Młynarska 2), spadł z żelaznych schodów z wysokości 1 piętra, doznając pęknięcia podstawy czaszki.

Zmarły tragiczną śmiercią, pozostawił żonę. Był ogólnie lubiany i poważany przez ogół robotników warsztatów. Pracował w Tramwajach 12 lat.

Zbiegl umysłowo chory

POZNAŃ, 13. 1. (PAT.). — Z wojewódzkiego zakładu psychiatrycznego w Owińskach zbiegl wczoraj 18-letni umysłowo chory Franciszek Fornalski, który jest bardzo niebezpieczny dla otoczenia, gdyż dostaje furji i w trakcie napadu dopuścił się już zabójstwa człowieka.

Zarządzono pościg natychmiast w całej okolicy.

Samochody litewskie w Polsce

Na terenie Wileńszczyzny pojawiły się ostatnio samochody litewskie. Wskutek zarządzenia Skarbu, zezwalającego na wydawanie przepustek litewskiemu Automobil - Klubowi, samochody z Kowna często przekraczają granicę w celach wycieczkowych.

Plaga wilków we Francji

LILLE, 13. 1. (PAT.). — Naskutek trwających mrozów w okolicy Avesnes ukazały się grupy wilków, które prawdopodobnie przybyły tu z odległych lasów ardeńskich. Ten wyjątkowo rzadki wypadek wywołał zrozumiłą panikę w niektórych wsiach i spowodował władze do zorganizowania obławy.

Wilhelm kończy 75 lat

LONDYN, 13. 1. (PAT.). — B. cesarz Wilhelm, który 27 b. m. kończy 75 lat, cierpi obecnie na silne bóle reumatyczne w nogach, co zmusza go do zaniechania ulubionego zajęcia — rąbania drzewa. Recznica jego urodzin obchodzona będzie skromnie.

50 zł. za dokonanie morderstwa

Żona współniczką mężobójstwa

POZNAŃ, 13. 1. — Wczoraj przed Sądem Apelacyjnym toczyła się rozprawa przeciwko Michałowi Budzisowi, Pelagji Kurkowej, Franciszkowi Malinkiewiczowi i Marjanowi Koniecznemu, oskarżonym o morderstwo skrytobójcze na osobie męża oskarżonej Pelagji, s. p. Kurka. Według aktu oskarżenia i danych śledztwa, sprawa przedstawia się następująco.

W dniu 15 maja r. ub., w godzinach rannych, znaleziono na brzegu Warty zwłoki zastrzelonego mężczyzny. Upozorowany tu był wypadek, gdyż trupa wrzucono do wody. Sekcja zwłok wykazała jednak, że był on zamordowany kulą, która utkwiała w sereu. Jak się okazało, sprawcą morderstwa był Malinkiewicz, który uczynił to z namowy kochanka żony zamordowanego, Michała Budzisa. Za „robotę”

Malinkiewicz otrzymał 50 zł. Inicjatorką zbrodni była Kurkowa, która skargami na męża i informacjami o jego trybie życia zmusiła Budzisa, iż ten namówił swego kolege, Malinkiewicza, do dokonania zbrodni. Konieczny zaś towarzyszył Malinkiewiczowi na most św. Rocha, skąd Malinkiewicz sam udał się na brzeg rzeki i zabił Kurka. W pierwszej instancji Kurkowi skazano na 3 lata więzienia za namawianie do zbrodni, Budzisowi z tego smego artykułu K. K. zasądzono także 3 lata, Malinkiewicz za morderstwo dostał 15 lat, a Konieczny za nieprzeciwdziałanie półtora roku więzienia. Od tego wyroku obie strony wniosły apelację, a wczoraj Sąd Apelacyjny, po rozpatrzeniu sprawy, oznajmił, iż wyrok opublikowany zostanie w środę, dnia 17 b. m. o godz. 9 rano.

Saneczki zderzyły się z autem

Opłakane skutki nieostrożności

CZĘSTOCHOWA, 13. 1. — W miejscu, gdzie kończy się 3 Aleja, która schodzi z Jasnej Góry do śródmieścia, zdarzył się wczoraj tragiczny wypadek, który omal nie zakończył się śmiercią kilku osób.

Grupa młodzieży, składająca się z ośmiu osób, zjeżdżając w wielkim pędzie sankami z Jasnej Góry, wpadła na auto, zjeżdżające przez jedną z poprzecznych ulic u stóp Jasnej Góry. Auto, zahamowane wprawna ręką szofera, stanęło w miejscu, ale skutki zderzenia okazały się fatalne.

Prowadzący sanki młody człowiek, który nie chciał podać swego nazwiska, stracił przytomność, siedząca za nim 19-letnia Aniela Nabiszka, dostała silnego krwotoku, a reszta jadąca

ośmiu odniosła również ciężkie obrażenia. Gdy zebrana publiczność chciała możliwie szybko udzielić pomocy poszwankowanemu, okazało się, że auto, jako ciężarowe i naładowane towarami, nie nadaje się do przewiezienia rannych.

Tymczasem z boku zatrzymała się brzyczka z dwiema paniami, które wysiadły i również przyglądały się wypadkowi. Gdy ktoś z publiczności zwrócił się do tych pań z prośbą o użyczenie brzycki, obie panie szybko wsiadły i chciały odjechać. Tłum przybrał groźną postawę i tylko dzięki przytomności kogoś z obecnych nie dokonano samosądu, gdyż gorętsi z zebranych chcieli brzyckę wyrzucić. W rezultacie sanki przyceplono do brzycki i na sankach przewieziono rannych do szpitala.

Straszliwa eksplozja kotła

Dwóch robotników zabitych, kilku ciężko rannych

ŁÓDŹ, 13. 1. Wczoraj w godzinach południowych na terenie fabryki wyrobów gumowych „Gentleman”, przy ul. Limanowskiego 156, eksplodował kotłowiek wulkanizacyjny w lakierni. Eksplozja rozszarpała na miejscu dwóch robotników i majstra, kilku zaś ciężko ranila. Wypuchniętym był z tak silną detonacją, że wywołał panikę wśród zatrudnionych na innych oddziałach fabrycznych. Uciekający robotnicy tratowali się nawzajem, wskutek czego jeszcze kilka osób odniosło obrażenia.

Kotłownia jest całkowicie zniszczona. Wyszadzone w powietrze pokrywy kotła znalezione na dziedzińcu. Przyczyny eksplozji, stwierdzone przez komisję techniczną, przedstawiają się następująco:

Przed wpuszczeniem sprężonego powietrza do kotła nie otwar-

to kłapy bezpieczeństwa, a z nieustalonej przyczyny nie zauważono, że strzałka na manometrze przekroczyła normalną granicę. Wypuchniętą pokrywą kotła, która, przebiwszy mur, wyleciała na podwórze. Pokrywa wysadzona była z taką siłą, że ścierała część głowy stojącym blisko. Janowi Dutkiewiczowi i Bolesławowi Kleszczyńskiemu. Prócz tego śmierć poniosł robotnik Baranowski. Ciężko rannych, Józefa Mikosika i Stefana Koniecznego, przewieziono do szpitala.

Na terenie fabrycznym rozgrywały się straszliwe sceny przybycia rodzin zabitych robotników, a do późnego wieczora przed murami fabryki gromadziły się tłumy. Dyrekcja Zakładów Przemysłowych „Gentleman” obiecała zająć się losem rodzin zabitych oraz ponieść koszty pogrzebu.

Tragiczny wypadek na terenie biega-szybu

SOSNOWIEC 13.1. W nielegalnie prowadzonych kopalniach, na terenie Zagłębia Dąbrowskiego, t. zw. biega-szybach, zdarzają się coraz częściej nieszczęśliwe wypadki, niejednokrotnie śmiertelne. Wczoraj w południe na terenie Sosnowieckiego Towarzystwa w Zagórzcu pod Sosnowcem znowu miał miejsce śmiertelny wypadek.

W szybie, głębokim na 21 metrów, kopało węgiel dwóch bezrobotnych, Piotr Rubin i Józef Grudziński. Gdy w południe przyszły do nich żony z obiadem, obaj wyjechali na powierzchnię. Po spożyciu obiadu Rubin zjechał pierwszy na duo szybiku. Po chwili dał sygnał, ażeby go wyciągnąć, co też Grudziński, wspólnie z drugim towarzyszem, natychmiast uczynił.

Okazało się, że z szybiku wydobywał się gaz trujący. Ponieważ Rubin został w szybie potrzebne do pracy narzędzia, więc towarzysza poradził mu, ażeby zjechał po nie, a oni natychmiast go wyciągną. Rubin poszedł za ich radą, a gdy wyciągnęto go powtórnie, na wysokości 8-miu metrów stracił wskutek zatr-

cia przytomność i runął do szybu. Obaj górnicy chcieli go ratować, ale bali się zjechać do szybu.

Dopiero po dwóch godzinach pogotowie Ratunkowe z kopalni „Mortimer”. Dwa, zaopatrzeni w aparaty tlenowe górnicy tej kopalni zjechali na dół szybiku i wydobyli już zwłoki Rubina, który skutkiem upadku miał złamany kręgosłup oraz wybite zęby. Osierocił on żonę i troje dzieci.

Miss Europa w Warszawie

W dniu dzisiejszym bawi w Warszawie panna Tacjana Mastowa, którą podczas konkursu piękności w Madrycie wybrano na miss Europę — na rok 1933-34. Jak się dowiadujemy czarująca miss Europa ukaże się dzisiaj na Balu Mody, w pięknej toalecie specjalnie dla niej narysowanej w Maison Alik w Warszawie, co obudziło ogólne zainteresowanie.

12. I. 1934

Parlament w e Francji ujawnia i ściga nadużycia

Izba deputowanych we Francji w dwudniowych obradach zajęła się obszernie, a miejscami także szczegółowo, nadużyciami, związanymi z oszukiwaniem działalności Stawiskiego. Dzisiaj, po północy, zamknięto rozprawę odrzucając wniosek pos. Ybarnegaray o powołanie osobnej komisji śledczej parlamentarnej, większością 360 głosów całej lewicy, t. j. radykalno-społecznych, republikańsko-socjalistycznych i socjalistów obu odcieni, przeciw 230 głosom prawicy i środka. Mniej-więcej tą samą większością przyjęto wniosek p. Herriot'a, domagający się surowej sprawiedliwości, oraz wyrażający zaufanie, że rząd spełni swój obowiązek.

Jeśli rząd p. Chautemps'a przebrnął przez to posiedzenie Izby, to jedynie dlatego, że już przed nim wszedł na drogę pociągania winnych do odpowiedzialności, bez przywilejów i osłon politycznych. To, że p. Chautemps bardzo dobitnie głosił takie postanowienie w obu swych mowach w Izbie, nie byłoby wystarczające. Aresztowanie dwu posłów ze stronnictwa rządowego, Garat'a burmistrza Bayonne i Bonnaure adwokata w Paryżu, oraz niebezpiecznego oddawania dziennikarza lewicowego Dubarry'ego, kierownika najbardziej oddanej popieraniu polityki niemieckiej La Volonté, stworzyło niejaki zadatek w kierunku dalszych zapowiedzi p. Chautemps'a zmian w policji i prokuraturze.

Ujawnienie sprawy Stawiskij'ego towarzyszyła w niektórych krajach lub niektórych odłamach dziennikarstwa przygrywka:

— To wina parlamentaryzmu.

Ale, w miarę postępu sprawy, przebieganie to staje się coraz bardziej zakłopotane, bo widocznie góruje, po takich dwu dniach obrad, wrażenie:

— Parlament, wraz z niezależnym dziennikarstwem, jest dźwignią, wydobywającą nadużycia na jaw, oraz biczem w ściganiu winowajców.

Oszust, w dodatku przybędą, może się zdarzyć w każdym kraju i w każdym ustroju. We Francji, która jest bogata, jeśli taka sprawa się zdarzy, idzie w setki milionów, a gdzie indziej robi się co można. Oszust taki znajduje współnictwo możnych opiekunów także w każdym ustroju.

Różnica zaczyna się dopiero tu, że wykrycie i ściganie oszustów, nadużyci, współnictw i opieki jest w ustroju parlamentarnym znacznie bardziej nieuniknione niż w innym. Bo parlament i niezależne dziennikarstwo to jest jawność i światło. To jest ich powietrze i siła napędowa ich bytu. Uzupełniona dla nich zasada Descartes'a brzmi:

— Revelo, ergo sum... Ujawniam, więc jestem.

Muszą nieprzeprzecie ujawnić zło wszelkie, także we własnej zagrodzie, oraz jakiegokolwiek innego, najmniej lubiącego światło dzienne.

Ujawnione zaś zakątki i drogi nadużyć wcale nie są przywarą ustroju parlamentarnego, przeciwnie, znacznie pomyślniejsze warunki cichego rozrostu mają w innych ustrojach, jak wskazuje dzieje wszelkich samodzielną światła wszechczasów. Tylko dowiadują się o tem ludzie trudniej i często dużo za późno. Dopiero po upadku dyktatury Primo de Rivera'y w styczniu 1930 Minister Skarbu następnego rządu przejściowego podał do wiadomości, że rachunki skarbu państwa wyglądały zupełnie inaczej, niż ogłaszano, a zarazem wyszły najaw liczne zyski ludzi zabiegłych wchodząc w koszty ogółu. Jeśli zaś w obecnej sprawie we Francji okazało się, że sądy nie wszystkich jednakowo ścigają oraz że policja nie wszystko równie bystro widzi lub pomaga w ukrywaniu przestępstw, nikt nie zechce twierdzić, że są to właściwości ustroju parlamentarnego.

Jedni wołają jawność, a drudzy półcinienie. Oto podział. A czemu sprzyja parlamentaryzm i niezależne dziennikarstwo, to też jasne.

Stanisław Stroński.

Pojutrze ostateczny termin zgłoszeń

Kto, ile i jak płaci w nowych Ubezpieczalniach

Pojutrze upływa termin zgłaszania ubezpieczonych w zreformowanych Ubezpieczalniach Społecznych. Jak już o tem pisaliśmy, podstawową komórką stają się Ubezpieczalnie Społeczne. Przejmują one wszystkie funkcje Kas Chorych oraz wszelkie czynności ewidencyjne, jak również wymiar i pobór składek zakładów autonomicznych.

Zakładami autonomicznymi są: Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, Zakład Ubezpieczeń od Wypadków i Zakład Ubezpieczeń Emerytalnych Robotników. Ponadto przejmując czynności Kasy Chorych, przejęły Ubezpieczalnie również czynności zastępcze Funduszu Pracy.

Zgłaszać wszystkich pracowników!

W myśl nowych przepisów zgłaszanie świeżo zaangażowanych dokonywać się będzie na jednym formularzu: do Ubezpieczalni i Zakładów. Zgłosić należy wszystkich zatrudnionych pracowników, nie tylko tych, którzy podlegają obowiązkowi ubezpieczenia, lecz i tych, którzy mu nie podlegają, lub mogą ubiegać się o zwolnienie od ubezpieczenia. Wpłaty wierzycelności z tytułu składek zaległych zesłorocznych mają być uregulowane w sposób dotychczasowy według starych przepisów.

Do 15-go h. n. należy zgłosić wszystkich pracowników, z którymi w dniu 1-ym stycznia istniała umowa o pracę, tak pracowników umysłowych, jak i fizycznych. Zgłoszenia winny być podpisane przez pracownika. Zasadniczo zgłoszenia tego dokonano na formularzu nr. 1. Pracownicy, zwolnieni od obowiązku ubezpieczenia lub mający prawo do takiego zwolnienia, powinni być zgłoszeni na formularzu nr. 1-a. Jednocześnie zgłosić należy wszystkie zakłady pracy na formularzu nr. 7.

Wysokość składek

Składki na ubezpieczenie chorobowe robotników wynoszą 5 proc. rzeczywistej płacy tygodniowej, z czego pracodawca i pracownik płacą po połowie. Składki za ubezpieczenie chorobowe pracowników umysłowych wynoszą 4,6 proc. rzeczywistej płacy tygodniowej i ponoszą je również po połowie pracodawca i pracownik. Przy wypłacaniu miesięcznej pensji za zarobek tygodniowy przyjmuje się 6/25 zarobku miesięcznego. Składka na ubezpieczenie emerytalne robotników wynosi 5,2 proc., z czego pracodawca płaci 1,9 proc., pracownik 3,3 proc. Składka na ubezpieczenie od wypadków zależy od zaliczenia przedsiębiorstwa do kategorii ubezpieczalności. Poniżej są w całości pracodawca.

Ubezpieczenie od wypadków rozszerzone zostało na wszystkie osoby zatrudnione, bez względu na to, czy pracują w przemyśle, czy też nie. Ustalona zostaje najwyższa granica zarobków, po przekroczeniu której składka nie wzrasta. Przy ubezpieczeniu chorobowym i od wypadków, granica ta wynosi 174 zł. tygodniowo, a przy ubezpieczeniu emerytalnym robotników 72 zł. tygodniowo.

Ponieważ składka za ubezpieczenie chorobowe robotnika wynosi 2,5 proc., a na ubezpieczenie emerytalne 3,3 proc., można w liście wypłat potrącać łącznie na ubezpieczenie społeczne 5,8 proc. Oddzielnie natomiast należy przeprowadzić potrą-

cenie na Fundusz Bezrobocia i Fundusz Pracy, które nie należą do ubezpieczeń społecznych.

Jeżeli zarobek dzienny robotnika nie przekracza 2 zł., całą składkę na ubezpieczenie chorobowe i emerytalne płaci pracodawca. W województwach wschodnich granica ta wynosi nie 2 zł. lecz 1.50.

Jak wpłacać składki?

Wszystkie składki mają być wpłacane do dnia 10-go następnego miesiąca. Końcem miesiąca obrachunkowego dla wszystkich składek, z wyjątkiem emerytalnych od pracowników umysłowych, jest ostatnia sobota miesiąca.

Składki, należne Ubezpieczalni, oblicza się na formularzu nr. 4, a od pracowników umysłowych na formularzu nr. 4-a, przyczem dołączyć należy wykaz stanu zatrudnienia na formularzu nr. 2 dla pracowników fizycznych i 2-a dla u-

mysłowych.

Składki od pracowników umysłowych do 59 zł. płaci całkowicie pracodawca, a powyżej tej sumy wnoszą: przy wynagrodzeniu do 400 zł. ubezpieczenie emerytalne 3,2 proc., od braku pracy 1,4 proc.; przy wynagrodzeniu do 725 zł. ubezpieczenie emerytalne 4 proc., od braku pracy 1,6 proc.; przy wynagrodzeniu do 800 zł. na ubezpieczenie emerytalne 29 zł., od braku pracy 8,70; przy wynagrodzeniu ponad 800 zł. na ubezpieczenie emerytalne 34,80 zł., od braku pracy 7,25 zł., oraz 1,68 proc. od nadwyżki ponad 725 zł.

Służba domowa

W myśl nowych przepisów każde gospodarstwo domowe uznane zostaje za zakład pracy, choćby w nim była jedna tylko służąca. Każdy więc, kto ma służącą, musi do 15-go

stycznia wypełnić formularz nr. 1 i formularz nr. 7.

W związku z tem dotychczasowe składki od służących będą znacznie podwyższone, a mianowicie płacić się będzie składkę na ubezpieczenie chorobowe, składkę na ubezpieczenie od wypadku, składkę na ubezpieczenie emerytalne oraz składkę na Fundusz Pracy.

Przedłużyć termin!

Termin zgłaszania upływa, jak zaznaczyliśmy już, pojutrze. Za niezgłoszenie grozi grzywna 500 zł. Wobec ogromnego przewrotu w dotychczasowym systemie ubezpieczeń i niezorientowaniu się społeczeństwa, zwłaszcza w sprawie służby domowej, niezbędne jest przedłużenie terminu zgłoszeń. Mamy nadzieję, że władze przesuną termin ostateczny, gdyż w przeciwnym wypadku może wyniknąć ogromne zamieszanie.

Skazanie ks. Wryczy

Strajk w Wielu protestem przeciw nauczycielowi-zboczeńcowi

Wczoraj Sąd Grodzki z Chojnic na sesji wyjazdowej w Brusach rozpatrywał sprawę ks. p. proboszcza Wryczy i gospodarza Jana Lewińskiego z Wielu, oskarżonych o publiczne nawoływanie do nieposłuszeństwa władzom, a mianowicie do strajku szkolnego dzieci w Wielu.

Rozprawa wywołała w całej okolicy wielkie wrażenie, gdyż obaj oskarżeni znani są wśród miejscowego społeczeństwa, jako zasłużeni działacze. Ks. Wryczy w r. 1918 prowadził walkę z niemieckim „Grenzschutzem“ i za „zdradę stanu“ skazany był na pół roku więzienia. W okresie w r. 1919 — 1924 ks. Wryczy był kapłanem wojskowym w randze podpułkownika. Obecnie jest prezesem Związku Towarzystw Powstańców i Wojaków na Pomorzu oraz członkiem wojewódzkiego zarządu Str. Narodowego na Pomorzu. Drugi oskarżony Jan Lewiński również jest znanym działaczem gospodarczym i społecznym.

Pierwszy zeznawał kr. Wryczy, który nie przyznał się do winy. Dnia 8-go grudnia 1920 r. zwołał na zebranie rodzicielskie, któremu przewodniczył. Na zebraniu tem przedstawił sprawę wychowania dzieci w szkole w Wielu, krytykując pedagogiczną działalność kierownika szkoły, niejakiego Napiórkowskiego. Kierownik Napiórkowski zabraniał dzieciom należeć do stowarzyszeń religijnych, mówiąc, że religia jest nudna i niepotrzebna. Gdy starania o przeniesienie Napiórkowskiego przedsięwzięte w kuratorium i w kurji biskupiej nie odniosły skutku, ks. Wryczy oświadczył na wspomnianym zebraniu, iż należy zastanowić się nad dalszą akcją. Na zebraniu tem zabrał głos również i Lewiński, uzupełniając wywody księdza oświadczeniem, że należy bronić dzieci przed antyreligijnym wychowaniem. Pod koniec zebrania uchwalono rezolucję, ażeby nie posyłać dzieci do szkoły w Wielu do czasu ustąpienia kierownika Napiórkowskiego. W zakończeniu swych wyznań ksiądz stwierdza, że postępował jako kapłan, nie kierując się żadnymi innymi motywami do występowania przeciwko Napiórkowskiemu.

Również oskarżony Lewiński nie przyznał się do winy, mówiąc, że walka z wpływami antyreligijnymi jest obowiązkiem rodziców względem dzieci.

Po przesłuchaniu oskarżonych adw. Sergot zgłosił wniosek o powołanie w charakterze świadka proboszcza z Gęboszyna na stwierdzenie okoliczności, że Napiórkowski i na poprzedniej posadzie prowadził akcję, zwalczającą wychowanie religijne w szkole. Poza tem prosi o powołanie kilkudziesięciu jeszcze osób dla stwierdzenia, że akcja przeciwko Napiórkowskiemu była prowadzona bez czyjejkolwiek namowy, samorzutnie. Drugi obrońca prosił sąd o powołanie dalszych świadków, którzy stwierdzą, że Napiórkowski dopuszczał się obrazy moralności publicznej z nieletnimi dziewczętami. Wszystkie te wnioski sąd odrzu-

cił, wobec czego obrona na znak protestu postanowiła nie brać udziału w postępowaniu dowodowym.

Następnie przystąpiono do przesłuchania świadków oskarżenia. W znacznej części świadkowie ci cofnęli swoje zeznania, złożone w śledztwie. Po zamknięciu przewodu sądowego nastąpił przemówienia stron.

Prokurator Wandtke oświadczył, że sprawa jest dla niego przykra, gdyż wchodzi tu w grę kościół i duchowieństwo. Prokurator domagał się ukarania oskarżonych, gdyż jakoby ks.

Wryczy kierował się osobistymi ambicjami. Skolei nastąpiły przemówienia obrońców, domagających się w konkluzji niewinności obu oskarżonych.

Późnym wieczorem sąd ogłosił wyrok skazujący ks. Wryczy na 2 miesiąca więzienia, Lewińskiego zaś na 6 tygodni. Obrona zaopowiedziała apelację. Mocą decyzji sądowej zwolniony został z aresztu Lewiński, który przebywał w nim do chwili rozprawy.

Wyrok wywołał wśród okolicznej ludności wielkie wrażenie i najrozmaitsze komentarze.

S. O. S. — Wołyń

Polityka konsolidacji, czy mistyfikacji?

(Korespondencja własna „ABC“)

Luck, w styczniu 1934.

„Właściwie, to nie wiem, czy jestem Polką? Ukrainką? Rosjanką? Czort eto razberiet!“

Słowa te padły na ulicy m. Lucka, w tłumie powracających z kościoła wiernych. Z ust dziewczynki, może 12 — 13-letniej, wypowiedziane do młodziej o parę lat koleżanki.

Psuje się coś... Ale nie na płaszczyźnie tych tez, w imię których nasi „konsolidatorzy“ z takim zapalem, wartym lepszej sprawy, szermują. Gdzie się psuje, wskazała mimowoli owa dziewczynka, której słowa w wstępie zacytowałam. Słowa, zawierające cały ogrom tragedji narodowej na Wołyniu.

„Polka? Ukrainka?“ Głos wewnętrzznego załamania się młodego, poczynającego rozumować i niezdecydowanego jeszcze umysłu. To nie jest głos ośobodniony. Przez usta, niemal dziecka, przemawia mimowoli „vox populi“. Głos tego ludu, o którego duszę rozpętała się na Wołyniu jakaś tragiczna w swym bezmiarze i zaślepieniu walka.

Dla Państwa i społeczeństwa nie zdobędziemy dusz tych drogą obecnie obraną. Nie zdobędziemy ich napewno wypisywaniem takich intelektualnych kwiatków, jakie publikuje wołyński tygodnik „Wołyń“ w nr. 47 z dn. 19.11.1933 r., że wprowadzenie w szkołach średnich Wołynia ukraińskiego języka nauczania, jako przedmiotu obowiązkowego, „to starcie z czoła wobec tych obywa-

teli (Ukraińców — przyp. własny) jednego z nami Państwa cechy cudzości, przykrej cechy przybysza i cudzoziemca“.

Obecna polityka kurtuazji, polityka t. zw. „konsolidacji narodowej“, jest tragicznym nieporozumieniem, jawną mistyfikacją, zamętą wszelkich pojęć kilku polityków wołyńskich. Z punktu obiektywnego obserwatora dojrzwiejącego na Wołyniu stanu rzeczy, trudno się tutaj derytrycz konsolidacji dwu elementów narodowych — polskiego i ukraińskiego. Obserwujemy tylko, jak w każdym pogięgnięciu społecznym i politycznym ujawnia się wyteżone dążenie w kierunku poddania życia społeczeństwa wołyńskiego religji ukraińskiej polityki narodowościowej, religii narodowego heretyzmu, za którą wyrasta groźny cień kłagwy, jaką społeczeństwo polskie rzuci kiedyś na tych, którzy omotali Wołyń siecią intryg i tworzą tutaj, na strumieniami polskiej krwi złanej przastrej ziemi polskiej, oddzielne księstwo ukraińskie.

Cała ta polityka „konsolidacji narodowej“ wyczerpuje się w rzeczywistości na śmiesznej kurtuazji wobec kilku panów z grupy parlamentarnej B. B., z p. posłem Pewnym na czele; na wzajemnie adorujących się przyjęciach i herbatkach w ukraińskim klubie „Ri dna Chata“ w Lucku, na których obecność p. Wejewody stała się obligacyjnym dopełnieniem tych

„konsolidowanych uroczystości“. I dalej już, poza te ramy, nie wychodzi. Nie sięga przynajmniej tam, gdzie byłby jeszcze jakiś usprawiedliwiający politykę tę cel: na wieś, pomiędzy lud wołyński, owych Rusinów, prze-fabrykowanych w ciągu lat kilku obecnego systemu politycznego na „Ukraińców“, dawniej lojalnych obywateli R. P.

Dziś — „coś się zepsuło w psychice“... ukraińskiej. I oni, jak ta dziewczynka, stawiali sobie kiedyś to samo pytanie: Polak? Ukrainiec? Poszli po linij najmniejszego oporu i zostali „Ukraińcami“.

Sabotaże wszelkiego rodzaju — to zjawiska, o których władze uparcie milczą, każąc nam patrzeć na „białe, uśmiechnięte chatki ukraińskie“, poza murami których „konsolidacja“ i... na Wołyniu spokój.

I tej mistyfikacji politycznej ulega nie tylko społeczeństwo, ale i w równej mierze władze centralne, które nie wszystko wiedzą z tego, co się dzieje na Wołyniu istotnie.

Sen.

Kryzys masonerji anglosaskiej

Podług danych, zaczerpniętych z wielkiej loży Anglii, w roku ubiegłym w obrębie Wielkiej Brytanji powstało 53 nowych łóż masonskich. Ogółem do Wielkiej Loży Anglii należy 4.734.166 (1.166 w Londynie, 2.870 na prowincji i w Walji). W roku, gdy stanowisko Wielkiego mistrza zostało objęte przez księcia Connaught, łożę angielskie wyrażały się znacznie mniej szą liczbą, było ich bowiem tylko 2.178.

Masonerja amerykańska nasku tek kryzysu gospodarczego ucierpiała znacznie. Wolnomularstwo w Stanach Zjedn obejmuje dziś 16.240 łóż o 3.081.329 członkach, co oznacza utratę 143.366 członków w ciągu jednego roku. Masonerja w Kanadzie posiada 1.379 łóż o 201.454 członkach, a więc wykazuje również obniżkę 4.705 członków.

Awantura na odczycie

Łodzianie nie chcą „świadomego macierzyństwa“

Wczoraj wieczorem w sali Filharmonji łódzkiej dr. Klinger miał odczyt na temat: „Choroby weneryczne a świadome macierzyństwo“. W pewnej chwili wywody prelegenta zostały niespodziewanie przerwane żywą reakcją ze strony publiczności. W kierunku prelegenta posypały się z widowni butelki z atramentem kwasem solnym i jakimiś mocno niepachnącymi substancjami.

Dr. Klinger w obliczu niebezpieczeństwa zbiegł z estrady

ukrył się w garderobie, dzięki czemu wyszedł cało, ale wśród publiczności szereg osób doznało ciężkich poparzeń.

Na widowni powstała panika, w czasie której poturbowano kilka osób. Odczyt został przerwany. Na salę wkroczyło pogotowie ratunkowe, które udzieliło pomocy poparzonej, i policja, która zlikwidowała zajęcie. Aresztowano dwóch uczestników, których nazwiska nie zostały przez policję ujawnione.

CYKR STANIEWSKI

Już tylko kilka dni do 15 stycznia świetny program noworoczny 18 największych atrakcyj świata m. inn.

LORD AIN fenomen wśród śpiewaków

STRODY — genialny komik na drucie

Przepełniona grupa rasowych k o n i

Dziś 22 przedstawienia o 8.30 pp. i 11.15 wiecz.

Popołudniu ceny niższe, dzieci i młodzież płaca połowę

UWAGI! ZBLŻA SIĘ DZIEŃ PREMIERY!

We wtorek 16 stycznia epokowe widowisko cyrkowe

Co się stało z jachtem „Przygoda“? „Przygoda“?

Czy właściciel jachtu, Tuszyński, został zamordowany?

Jeszcze w lipcu r. ub. odpłynął z Gdyni jacht „Przygoda“, na którym znajdowali się Zygmunt Tuszyński, Marjan Gdowski i Adam Żak. W krótkim czasie po ich odpłynięciu zerwała się burza, a po nieważ w porcie wiadomo, jaką trasą jacht ma jechać, wywiązały się obawy, że jacht zatonał. Wobec tego gdyńskie władze portowe wszczęły natychmiast poszukiwania jachtu, rozsyłając de-

pesze do tych portów, które mogłyby jakichś informacji udzielić. Okazało się jednak, że jacht wraz z pasażerami przepadł bez śladu.

Gdy po pewnym czasie na statku „Chorów“ wrócił do Gdyni Marjan Gdowski, przesyłano go, a ponieważ nie mógł, czy nie chciał dać bliższych wyjaśnień co do osób pozostałych, został aresztowany. Po pewnym czasie

okozało się, że w Gdańsku ukrywa się drugi „zaginiony“, Adam Żak, który powrócił z wyprawy na statku „Słask“. Gdy w grudniu r. ub. Żak pojawił się w Gdyni został natychmiast aresztowany.

W śledztwie Żak zeznał, że gdy był na morzu, między nim a Tuszyńskim wynikła sprzeczka, podczas której uderzył on Tuszyńskiego, poczem wbiegł do kajuty. Tuszyński wpadł do morza i utonął, o czym Żak, jak twierdzi, nie wiedział. Po tym wypadku jacht zainal do Orłowej, gdzie Żak i Gdowski dobrali sobie trzeciego kompana, Waclawa Kurkiewicza, poczem odpłyneli do Szwecji i Holandji. Gdowski opowiadał wszędzie, że jest właścicielem jachtu i organizatorem wycieczek turystycznych.

W zeznaniach jednak obydwu aresztowanych nie można było ustalić losu jachtu, gdyż w tej sprawie aresztowani dawali mętne odpowiedzi. Władze śledcze powzięły podejrzenie, że Żak i Gdowski zamordowali Tuszyńskiego, wrzucili do morza, a jacht, stanowiący własność Tuszyńskiego, sprzedali. Co do Kurkiewicza, aresztowani twierdzili, że został on zatrzymany w Rotterdamie, za nielegalne przekroczenie granicy. Wobec tego wszczęto poszukiwania Kurkiewicza i wczoraj nadeszła odpowiedź od policji holenderskiej, że Waclaw Kurkiewicz został aresztowany za włóczęgostwo w Rotterdamie, a po odsiedzeniu przepisanej kary został dnia 15 grudnia r. ub. zwolniony. Do korespondencji policja holenderska dołączyła fotografię Kurkiewicza. Poszukiwania Kurkiewicza Centrala służby śledczej w Warszawie prowadzi w dalszym ciągu, gdyż tylko w ten sposób można będzie definitywnie ustalić losy jachtu.

Według wszelkiego prawdopodobieństwa, właściciel jachtu został zamordowany.

Z kraju

POZNAŃ. — Irena Preuss, lat 22, z niezbadanych dotychczas powodów popełniła samobójstwo wystrzałem z rewolweru. Dochodzenia ustaliły, że dziewczyna wyszła w nocy ze swej sypialni do ogrodu i tam się zabiła. Wszystkie inne okoliczności i ewentualne powody tego kroku są trudne do ustalenia.

KATOWICE. — Wczoraj, po 14-dniowej akcji ratowniczej, w kopalni „Polska“ wydobyto zwłoki ostatniego górnika, Pawła Wicke. Jak donosiliśmy, w katastrofie tej zginęło dwóch górników, dwóch zaś wydobyto żywych.

KATOWICE. — W śledztwie, prowadzonym w sprawie zabójstwa posterunkowego Fójcika, że współnikami bandyty Siwca byli brat jego, Ferdynand, i Ludwik Ostrzałek. Jak donosiliśmy, Siwec wraz z bratem i Ostrzałkiem dokonali napadu na pewien sklep, zauważeni zaś przez jakiegoś kolejarza i Fójcika, zabili posterunkowego.

„Najstynniejszy“ malarz z platynowym zębem Skradł narzeczonej 1520 zł.

KALISZ 13.1. Do zamożnego gospodarza, Antoniego Mruka, który miał na wydaniu 18-letnią córkę, przybył Kazimierz Mami-Maniewski w towarzystwie nieznanego osobnika, który się przedstawił, jako Zygmunt Kowalski. Wkrótce Kowalski oświadczył się o rękę zamożnej jeźdźniczki i, ażeby wzbudzić do siebie zaufanie, zaczął opowiadać nieprawdopodobne historie, że jest najstynniejszym malarzem w Polsce i że dziełem jego jest najcenniejszy obraz Matki Boskiej w Częstochowie i że posiada w Kutnie dom, przynoszący 3.000 zł. miesięcznie dochodu. Ponadto opowiadał, iż po wy-

padku samolotowym musiał sobie wstawić platynowe zębra wartości 30.000 zł.

W tych warunkach Kowalski stał się pupilkiem całej rodziny Mruków. Po paru dniach gościny, narzeczony o platynowych zębach wyjechał na parę dni, celem załatwienia rzekomo formalności, związanych ze ślubem. Dopiero po odjeździe najstynniejszego malarza okazało się, że z szafy zginęło 1520 zł.

W rezultacie sprytnym złodziejem okazał się Stanisław Nowinowski, którego Sąd Okręgowy w Kaliszu skazał na 8 miesięcy więzienia.

Zawieszenie w czynnościach Zarządu Cechu Wędliniarzy

Wydział Przemysłowy Zarządu Miejskiego, na podstawie wyni-

ków rewizji ksiąg i rachunków, wobec stwierdzonych znacznych nieprawidłowości w zarządzaniu sprawami Cechu, postanowił zawiesić w czynnościach wszystkich członków zarządu Cechu Wędliniarzy w Warszawie, a mianowicie: starszego, 2 podstarszych, 9 członków zarządu i 4 zastępców.

Zawieszenie w czynnościach członków zarządu Cechu nastąpiło w szczególności z powodu:

- 1) nienależytego prowadzenia rachunkowości, co utrudniało kontrolę nad gospodarką Zarządu;
- 2) utrudnień czynności urzędniczych, delegowanych do przeprowadzenia kontroli w Cechu;
- 3) lokowania funduszu Cechu w instytucjach niezapewniających bezpieczeństwa publicznego, i 4) niepodpisania przez starszego i sekretarza 4-ch protokołów walnych zebrań, począwszy od 20 czerwca 1933 r., oraz prowadzenia ich w sposób niewłaściwy.

Zarząd do tymczasowego wadywania sprawami Cechu wyznaczony został urzędnik Komisariatu Rządu, p. Tad. Wojciechowski.

Ze względu na interes publiczny decyzja Wydziału Przemysłowego ulega na mocy art. 87 i 88 porządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22.3.1928 r. natychmiastowemu wykonaniu.

Walka policjanta z awanturnikiem

Na rogu ul. Piusa XI i Poznańskiej podchmielony Stefan Plewko, szeregowiec II komp. telegraficznej w Zegrzu, zaczął przecehdniować, przyciem jednego z nich pobli. Przechodzień zwrócił się o interwencję do st. przod. 16 komis., Aleksandra Rottingera. Gdy ten zamierzał odprowadzić awanturnika do XI komis., Plewko uderzył policjanta t. zw. „bykiem“.

Przy pomocy innych policjantów awanturnika odprowadzono do komisariatu, a następnie zandarni zabrali go do Komendy Minsta.

Trzecia seria wyroków w sprawach internowanych żebraków

W Sądzie Grodzkim, oddział VI odbyła się wczoraj rozprawa w sprawie internowanych w domu etapowym przy ul. Przebieg żebraków. Sędzia Kamiński, przy protokulancie, aplikancie Sitko, rozpatrzył tym razem 41 spraw. W wyniku 10 osób skazano na umieszczenie w zakładach opiekuńczych bez zawieszania, 5 osób z zawieszeniem na 2 lata, 1 osobę skazano na umieszczenie w domu pracy przy musowej na 6 miesięcy i 1 na trzy miesiące bez zawieszania, a 15 z zawieszeniem na 2 lata. Jedną chorą na śpiączkę i jedną epileptyczkę skierowano do specjalnego zakładu, a jedną osobę uniewinniono. Sześć spraw odroczone.

Rodziny internowanych bardzo interesują się ich losem, gdyż tłumnie zgłaszają się do sądu. O ile zobowiązują się one

do wzięcia pod opiekę zatrzymanych i do niepozwalania zebrania im, w razie wyroków skazujących z zawieszeniem, zebracy oddawani są pod opiekę swych rodzin.

Kronika Kaliska

ZABÓJCY SKAZANI NA WIĘZIENIE

Przed Sądem Okręgowym w Kaliszu stanęło 9 mieszkańców wsi Chodybki, pow. kaliskiego, a mianowicie: 24-letni Jan Krzosek, 18-l. Stefan Tomczyk, 21-l. Stefan Marcinkowski i 20-l. jego brat, Leon Marcinkowski, 17-l. Józef Siwiak, 30-l. Stanisław i 20-l. Michał bracia Piniewscy oraz bracia 28-l. Franciszek i 35-l. Michał Stasiakowie. Akt oskarżenia zarzucał im dokonanie zabójstwa, podczas bójki po zabawie w Chodybkach, na osobie Bronisława Langnera, który pod czasami kijów i noży padł trupem. Sąd, uznając winę uczestnictwa w bójce tylko trzech osób, skazał: Jana Krzosa, głównego winowajcę, na 4 lata więzienia, Stefana Tomczyka na 3 lata, a Stefana Marcinkowskiego na 6 miesięcy więzienia.

NAGŁY ZGON ADWOKATA W CZASIE ROZPRAWY

Donoszą nam z Koła, że w sali tamtejszego Sądu Grodzkiego, w czasie rozprawy sądowej, stajęcej w jednej ze spraw jako obrońca adwokat Władysław Małachowski, stracił nagle przytomność i padł na podłogę. Zawezwany lekarz miejscowy stwierdził śmierć wskutek wady serca. Wypadek ten wywołał w Kole powszechnie poruszenie, jako że jeszcze nigdy podobny nie był tam notowany.

Z ŻYCIA STR. NAR. W TURKU

W sali „Sokola“ w Turku odbyło się zebranie członków tamtejszego Koła Miejskiego Str. Nar. łącznie z Sekeją Młodych. Omawiano sprawy wyborów do samorządu miejskiego. przy czym wybrany został Komitet Wyborezy w składzie kilkunastu osób.

Wieści z Piotrkowa

NOCNE DYŻURY LEKARZY I APTEK

W nocy z niedzieli na poniedziałek dyżuruje apteka p. Witanowskiego,

Komunikaty teatrów

„ASZANTKA“ W TEATRZE POLSKIM.

Już w przyszły wtorek dnia 16 b. m. odbędzie się w Teatrze Polskim premiera jednej z najgłośniejszych komedii polskiego okresu przedwojennego, W. Przerzyńskiego, p. t. „Aszantka“.

Fascynujące perypetje dziełczyzny z warszawskiego Powiśla, przemieniającej się w przepychu życia na typ kobiecy, która w dzisiejszych czasach otrzymała popularne miano wampy, podał świetny komedjopisarz z czarującą lekkością i pobłażliwym uśmiechem miedra „Aszantka“ nie nie utraciła ze swej aktualności, przeciwnie, raczej dojrzała do wymogów i pragnień współczesnego widza. Komedja pod reżyserją W. Biegańskiego zyskała świetny zespół wykonawców. „Aszantka“ gra jedna z najbardziej utalentowanych aktorek młodego pokolenia, Irena Ejdlerówna, Łońskiego — Kreczmar, którego uroda i wdzięk w roli Kobuza w „Zalotnikach Niebieskich“ podbiły Warszawę, barona Kręckiego — W. Grabowski, Franka — Brodniewicz, Bratowskiego — Fabisiak, Violę — Tatkiewicz — Woskowska. Nawet w mniejszych rolach wystąpiły aktorki tej miary, jak Socha, Pichelski, Słubicka, Bogdańska i in.

Z TEATRU „ATENEUM“

W sobotę, niedzielę i poniedziałek, trzy ostatnie przedstawienia komedji Hasenclewera „Pan z towarzystwa“. We wtorek i środę z powodu skomplikowanych robót technicznych związanych z premierą, przedstawienie zawieszono. W czwartek premiera sztuki S. Treadwell „Maszyna“, której treść stanowi walka z mechanizacją życia współczesnego we wszystkich jego przejawach. To — Ameryka dzisiejsza. 9 obrazów. Sukces awangardowej sceny Guilde - Theatre w New Jorku i Tairowa w Moskwie. Reżyserja L. Schillera. W roli głównej Ewa Kuncewiczówna. Dekoracje T. Roszkowskiej.

„CZWARTY DO BRYDZA“

Nowa sztuka Grzymala - Siedleckiego „Czwarty do brydza“ wywołania silne zainteresowanie, porusza bowiem w formie niezwykle głębokiej zagadnienie rodziny i z właściwą świetniemu pisarzowi żarliwością broni wysokich postulatów i norm etycznych.

Walory artystyczne sztuki zostały podkreślone przez najwybitniejszych niezależnych krytyków, a skupona kameralna gra Różyckiego, Znicza, Ziembalskiego, Jezierskiej, Tarnowiczówny zyskały aplauz powszechny, zarówno jak i subtelnie wnikliwa inscenizacja Karola Borowskiego.

DANCIŃ DOBROCZYNNY

Dziś, 13 b. m. odbędzie się w „Adrii“ dancing popołudniowy na dochód Towarzystwa „Opieki nad dziewczętami“. Komitet zarządzający na którego czele stoją panie Czesława Mirska, J. Miączyńska i Ludwika Spisowa obmyślił cały szereg niespodzianek związanych z Loterją Fantową. Wśród fantów są nawet ofiarowane przez zarząd Iwonica pobytu gratisowe w sezonie letnim. Początek o godz. 5-tej popołudniu.

WIDOWISKA

W kinie „Czary“: „Byłem ci wierny“, „Nowości“, „Grzech miłości“.

OFIARA

Dla uczczenia pamięci ukochanego Brata ś. p. Włodzimierza Kańskiego, jako w drugą rocznicę Jego śmierci oraz w dniu Jego imienin, składa w Administracji ABC w Piotrkowie na Piotrkowską Polską Macierz Szkolną — 25 złotych i na Tow. Dobroczynności dla Chrz. — 25 złotych, brat, Tadeusz.

WYROK W SPRAWIE NAPADU STRZELCA NA B. KIEROWNIKA PŁACÓWKI OWP.

Przed paru dniami stanął przed piotrkowskim Sądem Okręgowym Kazimierz Mucha, członek Zw. Strzeleckiego, który we wrześniu ub. r. na zabawie wiejskiej we Włodzimierzowie pod Piotrkowem dokonał morderczego napadu na Władysława Sychowskiego, b. kierownika placówki OWP. w sąsiednim Przygotowie.

Zjawisz się w towarzystwie kompanów na zabawie, nie mogąc sprokować licznymi zaczepkami burzy, zadał stojącemu na uboczu Sychowskiemu silny cios w głowę ciężką podstawą lampy, powodując uszkodzenie czaszki i wgniecenie kości do mózgu.

Cudem niemal, ranny po kilku miesiącach przyszedł do zdrowia.

Sąd po ustaleniu winy skazał Muchę na 2 lata więzienia.

Wypadki i kradzieże

WYPADKI SAMOCHODOWE

Przed domem Nowy świat 40, samochód przejechał 64-letnią Julję Sławową, gazetarkę, (Dobra 22). Staruszka została ogólnie potluczona.

— Na rogu ul. Żelaznej i Krochmalnej, samochód potrafił 10-letniego Salomona Jarmułka, ucznia, (Żelazna 58), który został zraniony w twarz. Pogotowie, po opatrunku przewiozło Sławową do szpitala Dz. Jezus.

2 OFIARY ŚLIZGAWICY

W ciągu doby ubiegłej wskutek ślizgawicy upadły 2 osoby: Adam Szewczyk (Czarniakowska 108), wóznik (złamanie prawego barku) i Anna Tenenwercelówna (Muranowska 34), gorseciarka, (złamanie lewej ręki). Poszukiwanych opatrzył Pogotowie.

PORÓD NA ULICY

Na rogu ul. Wolskiej i Karolkowej zastabła i upadła 27-letnia Marja Juźwiakówna, pracownica igły, (Wolska 54). Lekarz Pogotowia stwierdził poród i przewiózł chorą do zakładu położniczego św. Zofii.

Niemcy odwołują Mecz bokserski z Polską?

Z Poznania komunikują nam, że Polski Związek Bokserski otrzymał list od Niemieckiego Zw. Bokserskiego odwołujący mecz bokserski Polska — Niemcy, który miał się odbyć w Polsce dnia 4 lutego r. b. Powodem odwołania mają być rzekome trudności uzyskania kilkudniowych urlopów dla niektórych zawodników.

Polski Związek Bokserski nie przyjął odwołania do wiadomości i zażądał od Niemców bezwzględnego utrzymania terminu. Gdyby jednak Związek Nie-

miecki nie zgodził się na rozegranie spotkania PZB wyciągnie z tego daleko idące konsekwencje a pozatem zwróci się ze skargą do Międzynarodowej Federacji Bokserskiej.

Wiadomość powyższa świadczy, że Niemcy przestraszeni katastrofalną klęską berlińskiej reprezentacji w Poznaniu i doskonalemi wynikami pięściarzy warszawskich, postanowili w nie sportowy i nieprzynoszący im zaszczytu sposób wycofać się z zakontraktowanego spotkania.

Karnawał wenecki na obrzymim jeziorze

Już wkrótce pojedziemy gondolą...

Prace, związane z oddaniem do użytku publicznego obrzymiego jeziora w śródmieściu Warszawy, postępują szybko naprzód. Cały sztab elektrotechników zajęty jest obecnie przeprowadzaniem sieci podwodnych i nadwodnych przewodów, dzięki którym jezioro uzyska wspaniałe, niezmiernie efektowne, nieznane dotąd w Warszawie oświetlenie. W blasku niewidzialnych lamp sunąć będzie przez tajemniczą toń korowodów weneckich gondol w karnawałowej szacie, którym towarzyszyć będą śnieżnobiałe labędzie.

Sto uroczych nim w szatach z pajęczynki wychyli się z fal na

powierzchnię jeziora, dając jedynę w swoim rodzaju divertissement baletowe na wodzie. Jezioro, o którym już w Warszawie krąży całe legendy, jeszcze tylko kilka dni otoczone będzie, z konieczności, murem tajemnicy. Kiedy wszystko już będzie gotowe i ukończone, a woda podniesiona do należytego poziomu, otworzą się wrota, poza którymi ujrzy Warszawa mieniącą się tysiącami światel, pełną przepychu i karnawałowych uciech... Wenecję i usłyszy dobrze znaną pieśń weneckich gondoljerów „Płyn barko moja...“ (N)

Sport

Hokej

WARSZAWIANKA — POLONIA 1:0
Na torze lodowym Warszawianki odbył się mecz hokejowy o mistrzostwo Warszawy w klasie A, pomiędzy Warszawianką a Polonią. Mecz zakończył się nieznacznym zwycięstwem Warszawianki w stosunku 1:0. Jedyną bramką dnia padła w pierwszej tercji ze strzału Majkowskiego.

WARSZAWIANKA — POLONIA 1:0

Na torze Cracovii odbył się mecz hokejowy o mistrzostwo Krakowa w

WARSZAWIANKA — POLONIA 1:0

Na torze Cracovii odbył się mecz hokejowy o mistrzostwo Krakowa w

WARSZAWIANKA — POLONIA 1:0

Na torze Cracovii odbył się mecz hokejowy o mistrzostwo Krakowa w

Oszustwo sądowe

WARSZAWA. — Sąd Grodzki w Warszawie rozpatrywał po raz pierwszy niezmiernie ciekawą sprawę tak zwanego oszustwa sądowego. Właściciel domu Szaja Rosenberg, wytoczył powództwo przeciwko lokatorowi, Koppelowi Cigelbokowi, o zaległe komorne i eksmisję. Bronią się w tej sprawie Cigelbok oświadczył, że komorne nieścił i powołał się na wystawiony przez gospodarza kwit. Tymczasem wyszło na jaw, że kwit ten był omylkowo wystawiony przez Rosenberga. Mianowicie, zamiast 1931 r., Rosenberg wypisał

Skazanie inkasentów

LWÓW. — Po trzydniowej rozprawie przed Sądem Okręgowym sąd ogłosił wyrok na dwu inkasentów elektrowni lwowskiej Przysiężnego i Sedlaczka, którzy sprzeniewierzyli około 20.000 zł. Obaj oskarżeni skazani zostali na 3 lata więzienia i utratę praw obywatelskich na lat 5.

Skazanie mordercy

TORUŃ. — Sąd Okręgowy rozpatrywał sprawę 21-letniego Edmunda Kaczyńskiego, który zamordował swoją kochankę, 18-letnią Marię Kozłowską, biuralistkę Sekretariatu BBWR. Sąd skazał Kaczyńskiego na 4 lata więzienia.

Katastrofalny spadek wywozu hodowlanego

Poprawa w żelazie i drzewie

Ostatnio Główny Urząd Statystyczny ogłosił dane szczegółowe, dotyczące naszego bilansu handlowego w roku ubiegłym.

Przywóz zmniejszył się z 861 milionów zł. do 827 milionów zł. Warto przywrócić się zestawieniom szczegółowym, które pozwolą nam zorientować się w przyczynach tego zmniejszenia. Najwydatniej bodaj zredukowano przywóz artykułów spożywczych,

który wynosił w roku ubiegłym 129,7 milj. zł., wobec 159,8 milj. w r. 1932. Główną przyczyną tego zmniejszenia był spadek importu kawy, herbaty i kakao o 3,9 milj. zł., spadek importu śledzi o 4,3 milj. zł. oraz spadek importu tytoniu o 11,1 milj. zł. Inne pozycje wykazują stosunkowo mniejsze zmiany, a przywóz sliwek, ryżu, pszenicy i żyta wykazuje nawet zwiększenie.

Absurdalnym wydaje się import pszenicy

wartości 4,3 milj. zł. i żyta 1,3 milj. zł. Zdaje się, że jest to import w ruchu granicznym na Śląsku. Polska jest importerm zbóż z Niemiec — wygląda to na dowcip, a jednak jest prawdą.

Z innych artykułów wydatniejsze zmniejszenie przywozu zaobserwować można przy olejach roślinnych technicznych, (z 11,5 do 2 milj. zł.). W tej dziedzinie staliśmy się niemal samowystarczalni, natomiast

wydatnie wzrósł przywóz nasion oleistych z 13,2 milj. zł. do 17,7 milj. zł.

Widać zatem, że zmniejszenie tuszczów roślinnych jest wynikiem wzrostu przerobu zagranicznych wyrobów tłuszczowych. To nie jest zjawiskiem dodatnim, gdyż możemy ich mieć pod dostatkiem w kraju. Przywóz garbników zmniejszył się o 4,3 milj. zł., przywóz przędzy bawełnianej o 8,1 milj. zł., szczególnie silnie spadł przywóz tkanin jedwabnych — z 20,6 milj. do 7,3 milj. zł. Naogół w grupie fabrykatów i półfabrykatów włókienniczych występuje dość silne zmniejszenie importu.

W niektórych pozycjach widziemy natomiast wzrost. Tak np. przywóz skór surowych zwiększył się z 17,6 milj. na 22,5 milj. zł., przywóz rud żelaznych zwiększył się o 2,3 milj. zł., przywóz opon i detek o 300.000 zł., przywóz starego żelastwa o 13,3 milj. zł., przywóz papieru o 900.000 zł., przywóz bawłny o 11,3 milj. zł., przywóz wełny o 15,1 milj. zł.

Naogół wzrósł przywóz w grupach surowcowych (wełna, bawełna, stare żelastwo). Grupa wyrobów przemysłowych silnie spadła.

Zmiany w przywozie są bardziej zróżnicowane. Tutaj mamy, przy ogólnej redukcji wywo-

zu, z 1.083,8 milj. zł. do 959,6 milj. zł.

szereg pozycji, które wzrosły. W pierwszym rzędzie wymienić tu należy materiały drzewne. Eksport bali, desek i lat zwiększył się o 29,6 milj. zł. Dalej wzrosł silnie eksport szyn, żelaza i stali — o 18 milj., eksport blachy żelaznej i stalowej o 8,3 milj., skport rur — o 2 milj. zł.

Natomiast wywóz rolniczy przedstawia się znacznie słabiej. Zwiększył się jedynie eksport żyta o 4,5 milj. zł., t. j. z 34,8 do 39,3 milj. bl. Eksport żyta pod względem ilości wzrósł bardzo wydatnie — z 219.000 ton do 366.000 ton. Wobec jednak

katastrofalnego sprężenia cen odbiło się to słabo na wzroście wartości wywozu.

Silnie zredukowane zostały takie pozycje naszego wywozu rol-

niczego, jak cukier (z 34,2 milj. zł. na 18,7 milj. zł.), bekony (z 72,2 milj. na 66,6 milj. zł.), wędlin i szynki (z 15 milj. na 7,7 milj. zł.), jak (z 56,6 milj. na 33,6 milj. zł.) trzody chlewnej (z 22,8 milj. na 12,2 milj. zł.).

Takie pozycje naszego eksportu, jak: jaja, cukier, masło itp., które niedawno miały decydujące znaczenie dla wywozu z Polski, dziś przedstawiają się bardzo kiepsko. Eksport węgla zmniejszył się

z 210 milj. do 166,9 milj. zł., czyli również wydatnie. Natomiast grupa żelaza i półfabrykatów żelaznych wykazuje wyraźną poprawę. Eksport szyn, żelaza i stali wzrósł z 25,3 milj. na 43,3 milj. zł., eksport blachy z 9 milj. na 17,3 milj. zł. i t. d.

Naogół, poza dwiema grupami wzrostu: drzewną i żelazną, widzimy wydatne zmniejszenie innych pozycji, widoczne przede wszystkim w produktach nabiałowych i hodowlanych.

Zamówienia lotewskie na lokomotywy i szyny

RYGA, 13. I. (PAT.). — Naczelna dyrekcja kolei lotewskich podpisała u mowę z fabryką w Chrzanowie na dostawę trzech lokomotyw. Szczegóły tranzakcji są następujące: każda lokomotywa będzie ważyć 64 ton i wartość jej wyniesie 96.000 latów. Dostawa nastąpi jeszcze w roku bieżącym. Ogólna wartość tranzakcji wyniesie więc około 300 tysięcy latów.

Jednocześnie dowiadujemy się że w trakcie finalizacji jest umowa między naczelną dyrekcją

kolei lotewskich a hutami Królewska i Laura oraz Pokoju na dostawę 15.000 ton szyn oraz 2,5 tysiąca ton akcesoriów kolejowych do budowy nawierzchni.

Dostawa ma nastąpić w 2-ach terminach: w połowie r. b. i w połowie roku 1935. Wartość tranzakcji wyniesie około 4,5 miliona złotych. Ogólna wartość obydwu tranzakcji wyniesie więc około 5 milionów zł.

W KILKU WIERSZACH

Izba Przemysłowo - Handlowa w Warszawie otrzymuje w ostatnim czasie coraz liczniejsze

ZAPYTANIA NIEMIECKICH FIRM agenturowych, pragnących bądź to nawiązać kontakt z firmami eksportowymi polskimi, jako importerzy, bądź też jako przedstawiciele na Niemcy oraz kraje zamorskie. Zapytania te dotyczą różnych branż, przede wszystkim zaś spożywczej i bawełnianej.

Izba Handlowa polsko - rumuńska podaje następujące szczegóły

UKŁADU KONTYNGENTOWEGO POLSKO - RUMUŃSKIEGO

podpisanego w Bukareszcie w dniu 23 grudnia ub. r.:

Układ kontyngentowy polsko - rumuński ustala listy towarów (listy kontyngentowe C i D) pochodzenia polskiego i rumuńskiego, dopuszczone do wwozu do drugiego kraju. Ustalone kontyngenty obowiązują do końca rb. przy czym pozwolenia wydawane są na trzy miesiące.

Lista towarów polskich, dopuszczonych do wwozu do Rumunii obejmuje ogółem 23 pozycje, a m. in. uwzględnia następujące artykuły: skóry surowe, przędzę bawełnianą, wełnianą i z surowego jedwabiu, tkaniny bawełniane, nasiona buraczane, obuwie gumowe, ceratę, wyroby z żelaza, rury, cynk, maszyny włókiennicze, węgiel, farby anilinowe.

Lista rumuńska obejmuje 13 pozycji, z których wymienimy nasiona słonecznika i dyni, makuchy, orzechy oraz skóry surowe i futrzane.

Kontyngenty przywozowe na dalsze okresy będą podane do wiadomości kół zainteresowanych prawdopodobnie jeszcze przed końcem bież. miesiąca.

EKSPORT MASŁA

napotyka na coraz większe trudności. W końcu r. 1933 eksporterzy polscy zdołali umieścić pewne partje masła na rynku francuskim, co pozwoliło po części powetować trudności zbytu na rynku niemieckim. Eksport masła na inne rynki europejskie kształtował się dość niepomyślnie, mianowicie w Belgii i Anglii ceny utrzymywały się na poziomie bardzo niskim, a centralizacja importu masła w Szwajcarii wpływa na zahamowanie dostaw z Polski. Według przewidywań sfer zainteresowanych należy oczekiwać w bież. roku zwiększenia produkcji masła, a tem samym i jego podaży. Stąd też znalezienie rynków zbytu dla naszego masła jest kwestją niezmiernie ważną. Pomyślnie kształtowanie się eksportu uzależnione jednak będzie od poziomu cen i polityki importowej państw odbiorczych. Poza tem eksporterzy polscy muszą zwracać uwagę na podniesienie jakości wywożonego masła.

Dziś na giełdzie

Waluty: Dolar 5,63; frank francuski 34,84; frank szwajcarski 172; funt szterling 28,83; marka niemiecka 210,75; szyling austriacki 99,25; korona czeska 25,60.

Monety: Dolar złoty 8,95; rubel złoty 4,61.

Dewizy: Belgja 123,75; Holandia 357,65; Londyn 28,88; Nowy Jork 5,66; Nowy Jork kabel 5,67; Paryż 34,88; Szwajcaria 172,27; Włochy 46,70.

Papiery procentowe: 3 proc. Poż. Budowlana 41,75; 4 proc. Poż. Dolarowa 51,25; 4 proc. Poż. Inwestycyjna 104; 5 proc. Poż. Konwersyjna 54; 5 proc. Poż. Kolejowa 51; 6 proc. Poż. Dolarowa 59,25; 8 proc. Poż. Dillonowska 71; 7 proc. Poż. Stabilizacyjna 58,12; 7 proc. Poż. Dolarowa Warszawy 53,50; 7 proc. Poż. Śląska 62; 4,5 proc. Listy Zast. Ziemskie 49,75; 5 proc. L. Z. T. K. m. Warszawy 53,50; 8 proc. Listy Zast. m. Warszawy 53; 6 proc. Obligacje m. Warszawy VI em. 52,25, em. VIII i IX 51.

Akcje: Bank Polski 85,75; Lilpop 10,65; Starachowice 10,45; Warsz. Tow. Akc. Fabr. Cukru 18; Ostrowiec 21; Modrzejów 3; Haberbusch 40.

8 nowych umów kartelowych wciągnięto do rejestru

W rejestrze kartelowym wpisano ostatnio poniższe umowy kartelowe.

187. Umowa Miejskiej Cegiel-

ni Mechanicznej we Włocławku z Cegielnią „Falbanka“ we Włocławku.

188. Umowa Państwowego Monopolu Spirytusowego z Syndykatem Przemysłu Naftowego Sp. z o. o. we Lwowie na kupno - sprzedaż spirytusu odwodnionego dla celów napędowych.

189. Zrzeszenie Średniego Przemysłu Metalowo - Przetwórczego w Polsce z siedzibą w Warszawie.

190. Porozumienie między firmami:

I. S. A. Przemysłu i Handlu Pierniczego „Dawidowicz, Kępiński i S-ka“,

II. S. Königstein,

III. „Nasz Sklep - Uranja“,

IV. „Pniowiec“,

V. S. i Z. Rosenwein,

VI. B-eia Turkieltaub.

191. Umowa Właścicieli i Dzierżawców Przędzalni Bawełnianych, co do uregulowania produkcji przędzy bawełnianej.

192. Umowa browarów m. Wilna i właścicieli hurtowych składów piwa, co do unormowania sprzedaży piwa.

193. Porozumienie Katowickiej S. A. dla Górnictwa i Hutnictwa i Warszawskiej Wytwórni Blachy Białej ze Związkiem Polskiego Przemysłu Konserwnego, co do cen i warunków sprzedaży blachy białej.

194. Porozumienie między firmami:

I. Górnośląskie Zjednoczone Huty Królewska i Laury,

II. S. A. Górniczo - Hutnicza w Katowicach,

III. Tow. Akc. dla fabrykacji śrub i wyrobów kutech Brevillier i S-ka.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

IV. A. Urban i S-wie.

Nie więcej, lecz mniej pracowników w ubezpieczeniach

Ministerstwo Opieki Społecznej wydało zalecenia do instytucji ubezpieczeniowych w sprawie zmniejszenia personelu. Wobec scalenia ubezpieczeń społecznych połączone instytucje muszą zatrudnić mniej pracowników, niż dotąd zatrudniały przed 1 stycznia r. b.

Redukcja obejmie przede wszystkim

pracowników, nie mających odpowiednich kwalifikacji, a pozatem osoby, posiadające inne źródła utrzymania, jak emerytury, zarobkujące dostatecznie męża lub żony, własność ruchomą itp. Wobec redukcji, wszelkie podania, napływające do Ministerstwa ze strony ubiegających się o uzyskanie posad, są, rzecz jasna, zupełnie nieaktualne.

Miasto wybuduje elektrownię na prawym brzegu Wisły

Do władz państwowych wpłynęło podanie o udzielenie uprawnień rządowych na zelektryzowanie m. Karczewia, pow. warszawskiego. Zarząd m. Warszawy wypowiedział się przeciwko udzieleniu tych uprawnień, stwierdzając, że sam zamierza zbudować

wielką elektrownię na prawym brzegu Wisły, której sfera działania obejmowałaby również m. Karczew, a zatem udzielenie obecnie koncesji na małą elektrownię byłoby niewskazane.

Motywy Sądu Najwyższego w sprawie „Centrocementu“

Izba I-sza cywilna Sądu Najwyższego ogłosiła obszerny motyw pierwszy wyroku sądu kartelowego, dotyczącego rozwiązania „Centrocementu“. Motywy te podnoszą, że pod pojęciem kartelu podpadają wszelkie związki gospodarcze, które na podstawie specjalnych umów regulują ceny artykułów przemysłowych w obrocie krajowym i zagranicznym. Ceny dyktowane przez „Centrocement“ nie były gospodarczo usprawiedliwione, za takie mogą być bowiem uznane tylko ceny oparte na najniższej kalkulowanych kosztach produkcji i słusznych zyskach przedsiębiorcy.

szty te w samym roku 1932 wyniosły 1.187.000 zł., co znacznie obciążało cenę cementu.

Węgiel polski w Anglii

Cała prasa londyńska podnosi dziś alarm spowodowany przybyciem do Londynu ładunku węgla polskiego w ilości 1600 ton. Dzienniki obliczają, że cena dostarczonego do doków londyńskich nad Tamiż węgla polskiego jest o 1 sh i 9 pensów niższa niż węgla angielskiego. Dzienniki przytaczają znane już argumenty o niższym poziomie plac w Polsce, o ulgach przewozowych na kolejach polskich i t. p. i żądają od rządu brytyjskiego ochrony przed groźną konkurencją węgla polskiego na terenie samej Anglii.

Sąd kartelowy porusza obszernie kwestję premij wypłacanych cementowniom za wstrzymywanie się od produkcji, jak również wygórowanych kosztów handlowych organizacji „Centrocementu“. Ko-

William Locke

Chwalcy bałwanów

Przekład L. Ciechanowieckiej.

— Wiek jest raczej kwestją doświadczenia, aniżeli lat.

— No więc... Może mam za mało doświadczenia, a za wiele cynizmu?

Pani Delamare ściągnęła cienkie wargi. Miało to znaczyć, że się uśmiecha.

— Pewna doza doświadczenia idzie w parze z cynizmem. Czasami doświadczenie pozwala nam odnaleźć prawdę.

— Czemże jest prawda? — szepnęła Minna. — Nie znalazłam jej ani w sobie, ani w innych. Zdaje się, że celem życia, jest wysnuć z niego jaknajwięcej szczęśliwych chwil. Jeśli panią gorsze — to proszę mi dać burę...

— Znadto pani jest uroczą, aby można się było gorszyć tem, co mówisz — odpowiedziała pobłażliwie dama, grając rolę „chaperon“.

— Dziękuję — odparła ubawiona Minna.

Rozmowa zbroczyła na tory wspomnień z pobytu w głośniejszych miejscowościach. Pani Delamare miała dar opowiadania i duży zasób doświadczenia. Znała mnóstwo ludzi, widziała niejedno. Minna porównywała ją z poprzedniczką i winowała sobie wyboru. W rezultacie tak się zagadały, że gdy przyszły do teatru, pierwszy akt dobiegał końca.

Na widowni panował gęsty mrok. Majaczyły w nim jaśniejsze plamy twarzy i sukien. Minna zajęła miejsce w łóżu razem z towarzyszką. To co się działo na scenie, mało ją interesowało. W głowie jej szumiał

szampan — dusza tęskniła do łatwiejszych uciech. Jak na złość akcja miała przebieg dramatyczny. Minna przeżywała okres przygnębienia — nie chciała potęgować smutku, jaki eżał się na dnie jej duszy. Ziewnęła przeciągle i oparłszy łokieć, na aksamitnej barjerze, jęła wpatrywać się bezmyślnie w scenę. Nagle opadły ją wspomnienia. Jest sama, przeraźliwie sama. Anna Cassaba umarła nagle, trzy miesiące temu. Straciła więc jedyną, wierną przyjaciółkę. Ma przy sobie tylko tą płatną, niepewną istotę, która nie wzbudza w niej szacunku, ani przywiązania. Żalodne dzieje bohaterów dramatu przypominały jej własne jej przeżycia. Jakże nienawidzi swego męża za tę ostatnią krzywdę, jaką jej wyrządził. Jak śmiał się ożenić. Zapomniała, że wyrzekła się wszelkich praw do niego.

W pewnej chwili opuszczono kurtynę. Widownia rozbił się światłem. Pani Delamare jęła unosić się nad sztuką. Wychwalała grę aktorów.

— Ach, co też pani mówi — przerwała jej Minna — w porównaniu z francuskimi aktorami wydają się drewnianymi kukłami. — Mówiąc to, podniosła do oczów lornetkę i zaczęła się rozglądać po sali. Nagle upuściła szklka na kolana i pobladła.

— Tam... Tam... Stoi... On stoi.

— Kto taki?

— Hug Colman.

— Ten, który... — wyrwało się pani Delamare.

Minna odzyskała przytomność, zacerwieniła się i zagryzła wargi. O mało się nie zdradziła.

— Trochę się zdenerwowałam — wyjąkała, uśmiechając się nieszczerze. — Ostatni raz go widziałam podczas rozprawy... Mój biedny ojciec...

Pani Delamare kiwała głową, na znak współczucia i przyglądała się z zaciekawieniem pięknemu mężczyźnie.

— Siedzi przy nim bohaterka jego romansu — do-

dała — pani Merriam. Znam ją z widzenia.

— Pobrali się miesiąc temu — rzekła Minna, walcząc ze wzruszeniem.

— Byli pani przyjaciółmi? Prawdza?

— Tak, byłam z nim w przyjaźni — odparła krótko Minna.

I nagle zauważyła, że Hug dostrzegł ją. Błądził wzrokiem po widowni. Instyktownie postanowiła odegrać komedję, która uchroni ją przed podejrzeniami pani Delamare. Ukloniła się tedy Hugowi w nieklamana uprzejmością, on zaś odpowiedział niemniej uprzejmym ukłonem, poczem usiadł obok Ireny. Na widowni manewr ten nie uszedł uwagi osób, znających Huga z widzenia. Tu i owdzie rozległy się szepty, podniosły się lornetki. Minna zrozumiała, że rozpoznano ich. Wezwała więc biletera i nakreśliła na bilecie kilka zdań, po niemiecku: — Przyjdź do mojej łóży, na chwilę, żeby uratować pozory.

Bileter oddalił się z kartką, ona zaś czekała dalszych wypadków.

Drabikowska Roksana

Na marginesie wystawy pośmiertnej ś. p. W. Drabika

Na Wystawie pośmiertnej dzieł Wincentego Drabika, otwartej dziś

Wincenty Drabik

w Zachęcie Sztuk Pięknych, wśród projektów dekoracji i inscenizacji, które stanowią część olbrzymiej twórczości Drabika, zwraca uwagę szczególnie duża ilość projektów kostiumów Roksany, bohaterki rostandowskiego „Cyrano de Bergerac”.

Rysują się koronkowo, barwnie i złoście postacie pięknej precyzy. Odcinają się ostro od surowego kartonu lub zjawiskowo od tła ściemnionego. Roksany błękitne, krwistofioletowe i złoto-zielone. Srebrna maseczka kryje twarz Roksany, kiedy udaje się do Pasztecniarni na spotkanie z Cyranoem. Przez poręcz balkonu przechyla się Roksana różowohłjowa, zasłuchana w słowa Chrystjana. Jasno-szmaragdowa precyzya ukazuje ledwie zaznaczoną twarz.

Na Wystawie zamieszczono zaledwie część tych projektów, które cechuje przedewszystkiem odrębność w zestawieniu z innymi kostiumami. Tę odrębność w traktowaniu kostiumów, tak różnym od innych, podkreśla już sama faktura projektów. Specjalne wypieszczenie, drobiazgowo opracowanie nawet najdrobniejszych szczegółów, ciekawe i śliczne zastosowanie złotej farby, której Drabik nigdy nie używał, nakładanie gwaszu dla podkreślenia wypukłości koronki — to wszystko podkreśla szczególnie zainteresowanie się, opracowanie Roksany i wyodrębnienie jej. Czy którykolwiek z innych kostiumów posiada tak przedziwną precyzję, lekkość i subtelność, jak zielona suknia Roksany, ozdobiona złotą koronką?

Sentyment do idealnej Wykwintnisi?

„La plus brillante“ powtórzona tylokrrotnie?

Tak, to był sentyment. Intelktualny sentyment w najsubtelniejszym odcieniu — ten typ dziś już zaginionego sentymentu, jaki miała dawniej publiczność teatralna dla bohaterki wielkiego repertuaru — sentyment dla Desdemony lub Ofelji.

Rostandowska Roksana nie jest ani Desdemona, ani Ofelją. Nie jest bohaterką na wielką skalę. I aby stać się obiektem intelektualnego sentymentu artysty takiej miary, jak Drabik — musiała być dopelniona, dotworzona niejako przez jego własną inwencję.

Stała się więc być może prawdziwą Małgorzatą Robin — pierwowzorem Roksany lub skorygowaną Roksana, Wykwintnisią najwytworniejszą z wytwornych, mądrą, dowcipną, subtelną i najpiękniejszą z pięknych. A ponieważ taką być miała, więc powinna była posiadać godną siebie i swojej urody oprawę — jaknajwspanialszą, jaką można dać kobiecie.

Drabik projektował niezliczoną ilość kostiumów Roksany. Projektował nie tylko przy inscenizacji „Cyrano de Bergerac”, ale w chwilach wolnych, chwilach wytchnienia. Miał kilka takich tematów, do których ciągle powracał; jednym z nich był kobiecy strój krakowski, najcudowniejszy przepych krakowski, kieck i bajecznych haftów. W takich wolnych chwilach powstawały również owe Roksany. Powstawały najpiękniejsze, opracowane, niesłychanie bogate, a zarazem jak bardzo subtelnie pomyślane suknie dla Precyzy. I nie wiadomo, czy właściwie projektowanie ich było Jego zamiłowaniem, czy też powstawało pod wpływem stworzonej przez Drabika postaci Roksany, w każdym razie wiąże się to z sobą niesłychanie ściśle.

I co ciekawsze, że oprócz stworzenia projektu, Drabik potrafił tak doskonale, z niepojętym wprost znanstwem zająć się wykonaniem

samego kostjumu. Znał się cudownie na gatunkach tkaniny. Wzrokiem i dotykiem wyczuwał ich piękność. Przedewszystkiem zaś uważał tkaniny jedwabne, pięknie układające się, połyskliwe, miękkie. Ten twórca monumentalnych projektów rysował przedziwnie subtelne wzory koronek, umiał uzasadnić konieczność takiego właśnie a nie innego np. umieszczenia kokardy lub klantry. Podczas przygotowywania kostjumów, potrafił klęknąć na podłodze i rozmieszczać wymieszczone falbaneczki na sukni aktorki. Jego artystyzm domagał się niezwiłości wszędzie, nawet w najmniejszych drobiazgach i jeśli umieszczenie falbanchki o centymetr niżej miało stanowić o pięknie linii sukni — musiało to być uwzględnione.

Opracowanie niezwykłe odnosiło się nie tylko do sukni. Do peruki dla Roksany, która przecież musiała być „la plus blonde” — Drabik rysował dziesiątki projektów, które wysłane do Lwowa do starego fryzjera Rzeszutko (Cyrano wystawiano we Lwowie w r. 1926) przeważnie poginęły. Wyszukiwało się ze sprowadzonych z zagranicy próbek włosów najpiękniejsze, te „najzłociste”. Do każdego aktu, do każdego kostjumu znaleźiono odmienny odcień tej złocistości.

To tworzenie poprostu Roksany nie ograniczało się tylko do narzucenia aktorce kostjumu. Poza to Drabik, jak zawsze zresztą, — inspirował artystkę, jak się powinna czuć w tym kostjumie, jak poruszać, ba, co myśleć nawet, aby stać się prawdziwą Roksana.

Z tym samym zresztą sentymentem odnosił się i do Cyrana. Gdy „Cyrano de Bergerac” wchodził do repertuaru, przy opracowaniu dekoracji i inscenizacji najważniejszym zagadnieniem malarskim stawali się oni — Cyrano i Roksana. Dla nich była ta dekoracja, to oświetlenie, które miało podnieść i podkreślić jeszcze stokrotnie piękność Precyzy. A jeśli zdarzyła się niedokładność, jeśli dekoracja była źle ustawiona, odczuwał to — „jako cierpienie, ciągnące się na przestrzeni trzech godzin, a równające się nieskończoności” — jak napisał kiedyś w formie impresji, po spektaklu, na

leżącym przed nim afiszu sztuki.

Czemu odczuwał to tak dotkliwie? Niewątpliwie dlatego, że wszystkie te kostjumy, te poematy mate-

Roksany, ballad i madrygałów, suflerowanych Chrystjanowi lub wypowiedzianych przez samego Cyrana. Wobec całej twórczości Drabika,

Projekt Drabika na kostjum Roksany

rji, barw i koronek, jakie Drabik komponował dla Roksany, były właściwie pięknym madrygałem, ofiarowanym Małgorzacie Robin, — tej przez niego stworzonej, wobec której w swej niezmiernie artystycznej wrażliwości czuł się — Cyranoem. Kostjum stworzony przez Drabika dla Roksany, to była malarska transpozycja ballad i madrygałów, jakie tworzył rostandowski Cyrano de Bergerac dla rostandowskiej

Marji Krüger. tak rozległej, potężnej, monumentalnej, to ustosunkowanie się do Roksany, te przesubtelne kompozycje i podejście tak przecież poetyckie — stanowiły coś, co można by nazwać Jego zakomspirowaną liryczną miniaturowością. Ta poezja i wykwintność intelektualna, ta przedziwna, niezrównana „precyzyjność” — to violon d'Ingres Drabika, na których wygrał swoją cudną elanson galante dla Roksany.

Z nauki i sztuki

Literatura

— Z Polskiej Akademii Literatury. P.A.T. donosi, że najbliższe posiedzenie Polskiej Akademii Literatury odbędzie się w sali Ministerstwa W. R. i O. P. w dn. 20-ym b. m. Na porządku dziennym: Dalszy ciąg obrad nad regulaminem P. A. L., regulamin Nagrody Literackiej dla Młodych, sprawozdanie z prac Prezydium P. A. L. i sprawy bieżące.

— Na warsztacie pisarzy. Emil Zegadłowicz, którego poemat „Pieśń o Śląsku” ukazał się przed paru dniami, przygotowuje obecnie zbiorowe wydanie poezji, a poza to pracuje nad poematem dramatycznym p. t. „Pieśń nad pieśniami”. Magdalena Samozwaniec projektuje napisanie książki „Powieść o ziemi naszej”. Paweł Hulka-Laskowski zapowiada wydanie pamiętnika, p. t. „Mój Żyrdów”, H. M. Dąbrowska, której powieść „Miłość i praca” ma się ukazać w „Roju” pisze sztukę „Człowiek w lustrach”. (b)

— W pracowniach naukowych. Prof. Stan. Windakiewicz przygotował do druku monografię „Adam Mickiewicz. Życie i dzieła”, prof. Wład. Witwicki zapowiada wydanie („tekst gotów, zbieram ilustracje”) książki p. t. „Wiadomości o stylach”, zawierającej charakterystyki stylów historycznych, ze szczególnem uwzględnieniem literatury. Prof. H. Mościcki od dłuższego czasu pracuje nad „Dziejami państwa polskiego”, w których stara się podkreślić ciągłość misji dziejowej Polski i jej warunków rozwojowych. Ma to być historia polskiej racji stanu. Józef Feldman planuje monografię stosunku Bismarcka do Polski, prof. M. Handlman wykaże dwutomowe wydawnictwo „Korespondencja Fr. Zacha z ks. Adamem Czartoryskim, które ukaże się w przyszłym roku nakładem Instytutu Słowiańskiego w Pradze. (b)

— Polska poezja współczesna w

przekładzie czeskim. Wyszła w Pradze z druku, jako tom 168 wydawnictw Czeskiej Akademii Nauk i Sztuk Pięknych, trzecia część Antologii współczesnej liryki polskiej, poświęcona twórczości Jana Kasprowicz, Miriana, Stanisława Rosowskiego i Antoniego Langego. Kasprowicz jest tu reprezentowany przez dwa „Hymny” (Moja pieśń wieczorna” i „Salve Regina”), Miriam — przez 11 utworów poetyckich, Rosowski przez 3 i Lange przez 8 utworów.

Część przekładów wyszła spod pióra Adolfa Czernego.

Teatr

— Nowe sztuki Crommelyncka. Ferdynand Crommelynck napisał ostatnio cztery nowe sztuki, a mianowicie: „Une femme qu'a le coeur trop petit”, którą wystawia niebawem teatr „L'Oeuvre”, „Chaud et froid” — która wejdzie do repertuaru teatru „Champs Elysees”, „La maison fondee en 1550” i „Le Coeur volant”. Dwie ostatnie sztuki będą wystawione w Paryżu również w tym jessze sezonie.

— Sztuka polska w Ameryce. Teatr amerykański w Milwaukee wystawił sztukę Gabrieli Zapolskiej „Kobieta bez skazy”. (b)

Muzyka

— Pierwsze przedstawienie Studium Operowego T. O. N. Dnia 16 b. m. o godz. 20-jej odbędzie się w teatrze Wielkim pierwsze przedstawienie Studium Operowego T.O.N., które wypełni opera Mozarta „Urowadzenie z Seraju”, w wykonaniu uczniów Studium.

— Pierwsza opera amerykańska w Metropolitan Opera w N. Jorku. Słynna amerykańska opera w Nowym Jorku po raz pierwszy w ciągu 51 lat istnienia wystawi operę amerykańskiego kompozytora. Twórcami opery są Peter Ibbotson i Deeme Taylor. (b)

Plastyka

— Nowe wystawy w Zachęcie. Dziś odbyło się w Zachęcie otwar-

cie nowych wystaw, a mianowicie: wystawy pośmiertnej Wincentego Drabika, wystawy zbiorowej Marji Bloombergh, kolekcji prac Zofji Albinowskiej-Minkiewiczowej, Romualda Zerycha oraz wystawy ogólnej.

— Nieszawa ku czci Noakowskiego. W Nieszawie, rodzinnem miasteczku St. Noakowskiego, otwarto wystawę jego prac, zorganizowaną staraniem miejscowego proboszcza, znanego publicyisty, ks. Kneblewskiego. (b)

Różne

— Uroczyste przyjęcie rektora Uniw. Praskiego, prof. Domina, przez Uniw. Jagiel. Wczoraj w południe w obecności przedstawicieli władz oraz przy udziale licznej publiczności odbyło się uroczyste przyjęcie rektora Uniwersytetu Karola w Pradze, prof. dr. Karola Domina, przez Uniwersytet Jagielloński. Po odśpiewaniu przez chór akademicki „Gaude Mater”, rektor Domin wygłosił przemówienie powitalne, nacechowane wielką serdecznością, poczem wręczył rektorowi U. J., prof. Maziarakiemu, adres i medal pamiątkowy Uniwersytetu Karola w Pradze oraz wyraz pozdrowienia dla p. Prezydenta Mościckiego. W odpowiedzi rektor Maziaraki podziękował gorąco Uniwersytetowi Karola w Pradze i Senatowi Uniwersyteckiemu za dar, prosząc o przesłanie pozdrowień Prezydentowi Masarykowi. Na zakończenie rektor Domin wygłosił odezję na temat „Oeirona przyrody”, w którym po omówieniu znaczenia rezerwatów przyrody podkreślił znaczenie Parku Narodowego w Tatracach dla zacieśnienia przyjaznych węzłów łączących bratnie narody: polski i czechosłowacki.

— Odczytanie napisów etruskich. Uczony włoski, prof. Fr. Pivanti, odczytał napisy etruskie, przy zastosowaniu nowej metody. Dotychczas próbowano odczytać teksty etruskie zestawiając je z alfabetem greckim.

Zgon Pawła Kochańskiego

Z Ameryki nadeszła wiadomość, że zmarł wczoraj w Nowym Jorku słynny skrzypek Paweł Kochański. Od dłuższego czasu Kochański poważnie niedomagał. Już podczas swej ostatniej bytności w Polsce, na jesieni u. r., stan jego zdrowia był tak niedobry, że artysta z trudem wystąpił na koncercie. Lekarze nie mogli narazie znaleźć źródła choroby, trawiącej organizm. Po powrocie do Ameryki poddał się Kochański szczegółowym badaniom. Okazało się, że jest chory na raka. O ratunku nie było mowy. Kilka miesięcy ciężkich meczarni — i wczoraj nastąpił zgon.

Paweł Kochański urodził się w r. 1887 w Odessie. Był uczniem i wychowankiem dyr. Emila Mlynarskiego, pod którego opieką sposobił się do przyszłej kariery artystycznej. W r. 1901 objął stanowisko koncertmistrza

Filharmonji Warszawskiej. Z Warszawy zaczął coraz częściej wyjeżdżać z koncertami zagranicę i wkrótce zdobył sławę światową. Od szeregu lat mieszkał już stale w Nowym Jorku. Co roku jednak latem przyjeżdżał do Polski.

W Warszawie bawił ostatnio tej jesieni i grał jako solista na inauguracyjnym koncercie sezonu w Filharmonji. Było to pierwsze wykonanie nowego, II-go koncertu skrzypcowego Szymanowskiego. Koncert ten miał następnie grać Kochański w Ameryce. Z Szymanowskim łączył zmarłego artystę bliskie stosunki; zazwyczaj powierzał mu kompozytor pierwsze wykonanie swych utworów skrzypcowych.

Kochański zaliczał się do najwybitniejszych skrzypków współczesnych, to też zgon jego okrywa żalobą świat muzyczny.

Niedzielnny dodatek naszego pisma „ABC literacko-artystyczne”

przyniesie m. in. następujące utwory i artykuły:
ADOLF NOWACZYŃSKI: Godzina u spirytystów.
WOJCIECH WASIUTYŃSKI: Wstęp do rozmów socjalnych.
IZABELLA LUTOSŁAWSKA: Literatura ropna.
TADEUSZ DZIEGIELLEWSKI: Nowa treść architektury.
STANISŁAW PIASECKI: Tajemnice 48-miu chromosomów.
JERZY KONOPACKI: Trzy myśli samobójcze Napoleona.
Ankieta: „JAKĄ NAJCIEKAWSZĄ KSIĄŻKĘ PRZECZYTAŁEM W R. 1933?” z odpowiedziami W. Chwałewika, M. Duleby, prof. Wł. Konopczyńskiego i M. Rodziewiczówny.
 Tydzień książki.

Numer bogato ilustrowany.

Dymitr Samozwaniec w Burgteatrze wiedeńskim

Z Wiednia donoszą nam:

Przy zapelnionej szalenie sali Burgtheater w Wiedniu gra od szeregu miesięcy niewykonywany dramat Schillera „Dymitr Samozwaniec”. Utwór ten we fragmencie wystawianym zarysowuje się jako istne arcydzieło. Rysunek postaci, wyrazistość ich charakterów oraz kapitalnie zawiązany węzeł dramatyczny wskazują na to, iż „Dymitr Samozwaniec” zapowiadał się jako jedno z najlepszych dzieł wielkiego poety. Wystawa Burgteatru zadziwia artystycznie. Gra aktorów, wśród których na specjalne wyróżnienie zasługuje Wera Balser-Eberle w fletyjnie odczutej i z wielką ekspresją zagraną roli Maryny Mniszkówny, Jadwiga Bleibtreu w roli carycy wdowy, jakoteż Paweł Hartman w roli Dymitra Samozwanica, zasługują na najwyższe pochwały. Poza to

role wszystkich innych aktorów stoją na najwyższym poziomie artystycznym i staranności. Reżyserja sceny zbiorowych, jak i oprawa dekoracyjna obcego dla Wiednia tła polskiego i rosyjskiego jest tak staranna i zgodna z prawdą historyczną, że nie może wywołać żadnego zgrzytu wśród najbardziej wyszukanych znawców historii i obyczajowości polskiej oraz rosyjskiej. Urywające się sceny dramatu pozostawiają zała za misternie roznutem, a nie wykończonym dziełem poety.

Fragment schillerowskiego „Dymitra Samozwanica” nadaje się do tego, aby z pieczołowitością i staraniem, z jakimi został wystawiony w Wiedniu, ujrzał światło na jednej z scen polskich. Duch samego dramata tak jest bliski psychice polskiej, że poprostu nadziwić się nie można intuicji autora.

NAJWIĘKSZY SUKCES
sezonu wydawniczego 1933

powieść **W. M. Dęboroga:**

Czeki bez pokrycia

Cena zł. 7.— Nakład „ROJU”

Ostatnie egzemplarze w sprzedaży

„Czwarty do brydża” Siedleckiego w Teatrze Nowym

Znicz w roli Cypriana

Ziemiński w roli Swanna

TEATRY

WIELKI: Dziś opera Czajkowskiego „Eugeniusz Onegin” pod dyrekcją Berdjajewa. Jutro o godz. 12 w pol. dramat Konczyńskiego „Emilia Plater”, o g. 3 popoł. opera Humperdincka „Jas i Magosia” z Szczepańską, wieczorem opera Moniuszki „Halka”.

NARODOWY: Dziś i jutro komedia Shawa „Nad przepaścią” ze Sępowskim, Przybytko - Potocka i Romanówną. Jutro o godz. 4 pop. „Fräulein Doktor”. W poniedziałek teatr nieczynny. We wtorek premiera komedii Perzyskiego „Aszantka” z Eichlerówną.

TEATR POLSKI: Dziś i jutro sztuka Shawa „Nad przepaścią” ze Sępowskim, Przybytko - Potocka i Romanówną. Jutro o godz. 4 pop. „Fräulein Doktor”. W poniedziałek teatr nieczynny. We wtorek premiera komedii Perzyskiego „Aszantka” z Eichlerówną.

TEATR NOWY: Dziś i jutro A. Gryzmały - Siedleckiego „Czwarty do grydy” z Jezierką, Różyckim, Zmierzem i Ziemińskim.

TEATR LETNI: Dziś i jutro komedia Devala „Towariszcz” z Cwiłkińską, Janeczką, Leszczyńskim i Kurnakowiczem. Jutro o godz. 4 pop. „Pieniądz nie jest wszystkim”.

TEATR MAŁY: Dziś i jutro komedia Pawlikowskiej „Zalotnicy niebiescy” z Górczyńską, Brzdąnskim, Warneckim i Dączyńskim. Jutro o g. 4 pop. „Azais” z Sępowskim. W piątek premiera komedii „Te i tamte” Kiedrzyńskiego.

NOWA KOMEDIA: Dziś i jutro komedia Słonimskiego „Rodzina” z Jaraczem i Modzelewską. Jutro o g. 4 pop. „Firma”.

ATENEUM: Dziś i jutro komedia Hasenclevera „Pan z towarzysztw” z Woszczerowiczem. W przyszłym tygodniu premiera sztuki S. Treadwella „Maszyna”.

KAMERALNY: Dziś i jutro komedia „Brzydki Ferrante” z Adwentowiczem. W koncowych próbach „Hamlet” Szekspira.

REDUTA: Dziś i jutro „Milcząca siła” Szczepkowskiej. Jutro o godz. 12-ej poranek poezji Iłakowiczówny.

8 m. 30 (ul. Mokotowska): Dziś i jutro operetka „Miłość i złoto” z Makowską, Obarską i Wawrzkowiczem.

WIELKA OPERETKA (Karowa): Dziś i jutro operetka „Bal w Savoyu” z Kulczycką, Halamą i Grudzińską. Jutro o g. 4 pop. „Bal w Savoyu”.

CYRK STANIEWSKICH: Nowy program świąteczny. Codzien 2 przedstawienia o 4.30 pp. i 8.15.

WYSTAWY

INSTYTUT PROPAGANDY SZTU KI: Salon Doroczny.

ZACHETA: Dziś otwarcie wystawy pośmiertnej s. p. Wincentego Drabika oraz wystaw Marii Bloomberg - Z. Albinowskiej, Minkiewiczowej i R. Zerycha.

MUZEUM NARODOWE (Al. 3-go Maja): Wystawa pamiątek po Steinie Batormy i Janie Sobieskim.

KAMIENICA BARYCZKÓW: Zbiory malarstwa polskiego XIX i XX wieku oraz wystawa kopii arcydzieł malarstwa.

DOM SZTUKI (N. Świat 27): Wystawa dzieł sztuki Juliusza Kossaka.

MUZEUM ARCHEOLOGICZNE im. Erazma Majewskiego (Pałac Staszica) otwarte w środy, piatki i niedziele od g. 10-14.

KONCERTY

FILHARMONJA: Jutro poranek symfoniczny pod dyrekcją Bolesława Tyłbi. Solista: Stanisław Mikuszewski (skrzypce). Jutro popołudniu koncert symfoniczny pod dyrekcją Jaschy Horensteina. W programie: Bach: Koncert brandenburski Nr. 3; Haydn: Symfonia L'ours i Czajkowski: 6-ta symfonia.

KONSERWATORJUM: We wtorek 16-go b. m. recital fortepianowy Stanisława Szpinalskiego. W programie: Beethoven, Chopin, Scarlatti, Debussy, Chabrier i Monycon.

KINA

ADRIA: „Ulica”. AMOR: „Naucz mnie kochać” i film polski.

APOLLO: „Prokurator Alicja Horn”. AS: „Obraz majestatu” i rewja.

ANTINEA: „Pozwólcie nam żyć” i „Krwawy szlak”. BAJKA: „Powódź” i rewja.

ATLANTIC: „Wyrok życia”. CAPITOL: „Sherlock Holmes” i „Dobranoc Wiedniu”.

CASINO: „Prywatne życie Henryka VIII”. COLOSSEUM: „Szturmowa brygada”.

COLOSSEUM (Mała sala): „Nowoczesny Don Kichot” i „Przygody na Alasce”. CORSO: „Dama kier” i rewja.

CRISTAL: „Czerwony diabeł”. EUROPA: „Piękny jest świat”. ERA: „Uśmiech szczęścia”. FAMA: „Pocalunek przed lustrem” i dodatki.

FILHARMONJA: „Moje marzenie to ty”. FORUM: „Pożegnanie z bronią”. HOLLYWOOD: „Tancerki z Buenos Aires” i rewja.

KINO PARAFI ŚW. ANDRZEJA: „Ben Hur” i dodatki. LOS: „Syn dągnął”. MEWA: „Uśmiech szczęścia” i „W tajnej służbie”.

MAJESTIC: „Góra lodowa” (S. O. S.). MASKA: „Arsene Lupine” i film polski.

MIEJSKIE: (o 4.30 dla młodzieży) „Uśmiech szczęścia”. MIEJSKIE: „Wielka grzesznica”. MARS: „Uśmiech szczęścia” i „Charlie ratuje Europę”.

NOWA TOMBOLA: „Demon wielkiego miłasta” i „Dlaczego zerze szłam”.

Pełna tabela loterii

6-ty dzień ciągnięcia IV-ej klasy

I i II ciągnięcie

Główne wygrane

Zł. 100.000 — 36222. Zł. 20.000 — 116388. Zł. 15.000 — 34004. Zł. 10.000 — 85965. Po zł. 5.000 — 40614 55442 109735

Po 2.000 zł. — 3061 3952 23747 28534 30292 32882 40283 59971 62681 67450 81166 83784 87567 92734 101875 109483 110892 114934 126138 130549 136732 150484 163215

Po zł. 1.000 — 4910 11567 13032 15965 20227 28079 32232 33124 33175 38723 54078 55225 65578 72689 77439 78905 89954 112297 115913 116184 119099 123780 131407 136534 143245 153641 154789 155145 156203 159982 167895 167818 169499

Ciekie życie bez pieniędzy. Kanon stary i prawdziwy. Chcesz bogactwa? Kup czempredę U WOLAŃSKIEJ los szczęśliwy.

Stawki

50 186 354 492 567 642 772 872 907 63 1146 72 361 521 663 805 10 2108 211 60 95 319 768 840 959 3171 229 90 484 580 612 34 810 46 994 4062 117 239 395 455 727 814 936 5096 216 483 509 629 62 832 6132 229 358 411 506 44 615 20 99 710 71 923 7279 374 631 787 868 903 83 8038 76 115 90 218 68 411 516 626 9086 161 343 543 557 84 706 25 53 93.

10064 68 92 153 292 369 447 57 625 67 719 29 55 57 965 1129 202 402 57 67 572 741 894 12074 232 70 455 521 78 667 729 38 865 13025 265 303 956 14022 75 215 355 426 504 30 59 666 71 78 728 884 15194 421 59 504 53 602 759 16081 97 132 493 569 605 770 877 17059 139 45 544 669 885 903 18194 517 791 902 49 19033 137 43 239 339 620 44 797 816.

20120 374 463 704 64 75 815 94 930 42 65 21174 378 513 48 98 673 782 815 909 84 72 22502 70 23105 242 60 339 73 453 545 622 705 956 24189 256 62 420 547 96 690 873 25016 135 275 353 68 427 661 855 82 26276 344 50 471 550 52 600 15 48 713 27216 22 71 326 515 26 678 791 896 28015 94 121 216 393 444 571 501 61 98 936 98 29052 211 31 59 79 93 334 38 568 94 712 13 18 805 53.

30202 481 542 43 872 918 31119 21 295 471 792 897 32056 61 121 276 309 45 96 459 548 635 755 931 33104 15 216 92 446 653 69 724 34061 117 303 6 483 503 23 726 903 35018 56 75 354 77 413 68 628 39 98 707 24 839 97 957 36058 111 252 326 33 50 66 71 676 90 853 97 921 37074 207 52 359 400 74 533 46 730 48 867 993 38040 129 344 429 525 74 96 620 51 785 863 74 322 40 39018 71 91 303 86 843 58 71 940 58 60.

40141 490 97 98 99 586 600 6 796 849 97 955 41024 177 481 533 601 91 771 953 73 42152 365 87 498 705 29 49 43197 246 76 306 12 403 634 919 44036 266 522 42 932 45072 428 570 870 46098 47067 162 341 95 486 569 741 90 801 48228 332 631 91 49068 165 258 96 410.

50027 28 362 419 79 648 779 93 823 67 71 83 51099 447 59 607 63 706 33 52036 48 276 341 48 431 432 61 90 573 643 63 709 836 97 978 53099 162 300 13 55 422 539 883 87 908 62 80 54112 78 370 432 72 91 533 741 933 47 69 95 55021

REFORMACKIE pigułki z m. ZAKONNIK Regulują żołądek, chronią od reumatyzmu, cierpienia wtroby, nadmiernej otyłości, artretyzmu, uderzeń krwi do głowy, uśmierniają hemoroidy, czyszczą krew. Są łagodnym środkiem przeciwczapającym. Użycie 1 do 2 pigulek na noc.

NOWY SPLENDID: „Hrabina Monte Christo”. PAN: „Miłość w aucie” i „Świat bez mężczyzny”. PETIT TRIANON: „Milionerzy się hawiają” i „Królewski kochanek”. ROXY: „Miłość na rozkaz” i „Bractwo ludów”. RAJ: „Wieżień z Kajenny” i film polski.

SOKOL: „Na rozkaz kobiety” i film polski. TON: „Noc w Kairze” i film polski. STAROMIEJSKIE: „Pod Twoją Obronę”. UCIECHA: „Szpieg w masce”. KINO X: „Jego ekscelencja subjekt” i dodatki.

121 79 284 95 342 92 460 94 533 628 39 937 56299 404 55 82 703 831 57150 64 92 221 442 538 617 60 870 95 58065 126 36 65 68 223 339 496 655 840 97 950 59045 98 172 201 12 135 583 729 873. 60016 62 82 146 240 70 75 58 322 565 608 71 742 61018 226 485 519 55 681 92 709 831 44 59 62062 178 217 339 451 58 530 667 85 859 951 63124 206 66 308 15 55 442 659 751 85 842 51 64063 122 30 42 59 82 470 525 76 601 65083 181 208 33 323 27 490 685 92 751 828 87 66095 166 221 44 347 430 38 554 883 978 94 67070 108 25 254 99 329 90 92 476 93 519 30 97 757 816 38 51 93 938 58 68358 64 441 617 78 725 815 18 948 69031 51 85 273 90 500 610 26 60 742 995.

70067 186 307 69 440 46 65 638 721 832 916 67 71171 231 304 11 478 601 747 862 87 72032 111 19 217 448 556 637 722 898 73051 123 390 460 650 704 87 59 949 74117 85 252 333 58 488 583 651 704 26 850 93 909 75044 126 343 60 80 574 631 68 700 854 76 948 89 76329 84 504 673 85 99 710 47 916 71 77009 356 429 506 27 47 602 54 722 885 921 60 78243 488 632 91 808 13 79047 50 320 508 733 61 68 69.

80072 494 511 32 48 97 777 831 32 52 81031 74 182 354 483 87 534 642 750 836 68 921 82016 34 73 301 426 61 640 69 771 865 83292 80 431 961 84072 139 79 215 331 68 437 49 678 58 95 962 85033 226 82 447 813 31 93 991 16 86015 26 78 127 267 354 468 683 715 809 52 936 87113 210 15 40 343 413 79 540 48 605 22 53 82 891 900 31 44 88043 111 435 47 578 608 9 881 89025 133 94 478 579 629 788 850 90084 99 100 295 353 428 659 741 869 91172 325 530 814 941 92094 124 320 60 655 708 959 73 93125 206 19 72 424 54 612 777 94013 98 291 316 53 573 79 613 737 84 814 903 95037 477 96 99 516 78 675 937 96031 42 130 43 287 485 91 565 864 93 964 72 97067 397 554 91 612 737 852 91 906 98074 75 279 92 491 512 99111 210 46 729 827 81 908 44.

100024 162 85 281 99 510 101078 326 64 419 35 553 615 25 712 97 814 94 910 102012 125 358 671 818 947 103036 43 147 232 577 650 81 834 104011 283 320 441 533 92 838 96 923 105005 84 368 407 38 68 788 878 947 55 78 106142 210 489 500 2 52 683 806 45 107022 37 44 166 57 283 405 87 764 83 108033 65 255 316 58 641 793 838 109043 243 554 867.

110195 223 66 500 712 19 856 983 11446 949 112010 54 393 36 476 84 543 89 894 113120 430 570 806 909 52 53 83 94.

114017 203 63 516 629 739 934 62 83 115020 115 26 50 312 412 61 651 93 721 82 116971 224 45 5 521 51 56 837 991 117303 38 89 403 77 578 717 87 985 118055 67 76 179 265 308 533 53 800 06 12 38 76 922 119043 55 62 330 38 54 85 409 677 79 796 883 900 5 82

120016 98 150 407 562 631 745 910 121319 51 275 325 455 526 683 8887 122050 143 83 85 380 487 598 699 743 45 81 123113 461 560 976 124073 220 26 94 3359 419 58 814 905 6 9 80 125523 44 118 219 90 310 791 96 126002 65 284 375 426 40 80 99 535 629 72 127214 477 554 601 54 128124 61 92 325 508 19 628 81 829 906 7 29 66 129066 141 84 282 434 60 778 842 65

130033 155 269 74 405 694 885 9938 42 131171 83 306 510 674 801 55 132162 273 400 13 27 51 637 59 822 35 133017 48 123 626 804 5 70 923 134057 136 233 43 52 87 412 47 639 56 749 65814 97 21 37 135200 410 30 654 59 716 96 99 832 950 136056 226 319 88 406 600 720 816 48 137077 141 235 54 500 16 623 36 974 138004 181 205 366 506 44 654 712 991 139037 322 26 85 572 689 716 992

140121 328 425 99 522 67 646 715 881 903 48 99 141016 45 387 448 568 921 142212 466 592 94 663 764 870 98 963 143075 257 88 379 81 537 648 53 66 841 145017 199 250 306 407 541 696 732 68 78 897 146281 349 415 522 761 808 147003 26 132 215 41 318 54 582 94 703 68 89 98 916 148289 383 400 13 44 74 645 837 45 915 149021 94 259 85 346 410 618 817 979 94

150097 198 626 78 89 702 44 69 94 990 151120 63 73 276 392 418 68 785 846 937 152035 66 177 229 98 304 484 717 43 811 24 925 153027 287 325 749 56 86 869 958 60 154146 47 54 215 35 705 853 84 969 155165 425 974 156129 52 415 24 47 76 594

666 98 755 157054 65 82 101 41 75 224 307 35 51 459 540 621 712 891 1100 158008 39 41 827 79 244 361 532 601 159037 43 76 180 227 97 508 21 66 96 740 93 800 51 956 60. 160106 94 403 46 506 889 95 161013 56 79 93 323 402 20 95 518 41 70 674 843 45 75 162023 188 654 706 21 48 65 862 76 163053 408 12 541 45 64 72 627 83 772 99 806 8 942 43 164240 67 77 91 302 36 454 605 55 63 706 13 907 165089 327 71 574 613 709 871 989 166039 84 131 63 265 406 69 543 868 95 167009 129 228 312 494 543 85 751 66 865 999 168008 148 287 309 439 709 873 169011 261 392 459 95 523 25 654 747.

III ciągnięcie

Stawki

12 164 795 1111 204 29 686 919 2201 3162 4090 575 718 869 926 5210 64 6054 326 82 743 7249 686 750 8337 422 987 10009 13 36 383 11445 629 855 919 93 12165 211 42 88 488 627 704 11 871 13511 36 14466 710 15076 463 533 64 89 16463 513 30 627 87 17629 809 12 18188 930 19062 164 400 719 852 20282 989 21128 222 74 332 495 987 22310 411 874 956 76 92 23378 486 697 761 966 80 24128 430 36 665 74 852 25012 62 258 560 92 93 624 29 707 26142 213 463 638 27233 467 683 28376 29324 860 90 30025 159 261 522 31357 489 655 539 32105 304 41 425 62 67 559 33990 34286 380 438 42 767 35005 510 656 782 35466 679 848 907 37121 994 38000 65 660 725 52 804 39038 777 806.

40833 45 41098 122 372 498 714 63 42315 543 806 964 43047 100 36 228 70 368 473 819 970 44928 45011 56 209 36 44 855 46112 854

47046 123 342 67 674 48216 634 41 49021 147 230 996 50423 745 51120 239 52478 553 685 784 876 990 53208 384 723 877 934 99 54211 864 55891 56867 57105 218 62 87 355 455 574 965 58338 70 718 59065 258 361 560 745 887.

60196 601 3 53 572 917 61159 334 481 548 722 895 62034 78 455 543 687 63176 289 65627 755 66154 527 67880 924 68032 91 103 53 216 62 402 469 69994 70467 514 807 31

Medycyna i zdrowie

Na czym polega istota chorób zakaźnych?

Sily obronne organizmu

Dawno już znano objawy wielu chorób zakaźnych to jest takich, które mogą udzielać się od chorego człowieka zdrowemu, ale stopniowo bardzo niedawno poznano przyczyny ich powstawania. Dzięki mikroskopowi odkryto zarzaki chorobotwórcze. Mikroskop zapoznał badaczy ze światem bakterij i pierwotniaków. Podczas gdy pierwotniaki wyglądają jak okrągłe bryłki, bakterie mają kształt rozmaity. Bywają one kuliste — ziarniaki, tworzące łańcuszki albo nieprawidłowe skupienia, bądź też układają się po dwa, na wzór umieszczonych obok siebie ziarenek kawy; laseczkowate — prątki, wrzeszcie o kształtach śruby lub jej ułamka — krętki i przecinki.

Budowa i życie bakterij

W ciałku bakterij rozróżniamy zaródk czyli protoplazmę, w której znajduje się ziarno, zwane jądrem, i otoczkę. Większość bakterij posiada zdolność poruszania się w cieczy. Posuwaniu się bakterij w kropli wody np. odbywa się zapomocą rzęsek, wyrastających z boków lub końców ciałka bakterij, i poruszających się naksztalt włoseł. Ruch bakterij jest jednym z przejawów ich życia; o ile warunki otoczenia są dla nich niepomysłne, przestają się one poruszać. Przy zbyt niskiej, albo zbyt wysokiej temperaturze, przy dłużej trwającym braku pożywienia, po dodaniu do wody, w której bakterie się znajdują, odrobiny kwasu — ruch ustaje, nastaje, bakterie giną. Jak wszystkie istoty żyjące, bakterie posiadają zdolność rozmnażania się. Bakterie rozmnażają się drogą prostego podziału na dwie równe części. Przytem podziałowi zarodki jądra. Powstałe z podziału bakterie rosną, poczem ponownie się dzielą. Proces podziału i wzrostu bakterij odbywa się niesłychanie szybko. Obliczono, że jedna bakterija w ciągu doby może wytworzyć 17 milionów takich samych jak ona bakterij! Temperatura 25—35 st. C. jest najkorzystniejsza dla rozwoju bakterij. Temperatury wyższe lub niższe wpływają ujemnie, 0 st. lub 100 st. powyżej zera zabijają bakterie. Niektóre gatunki bakterij wytwarzają zarodniki, posiadające trwałą otoczkę, wydalane nazewnątrz i kiełkujące wtędy dopiero, kiedy znajdują się w dogodnych dla siebie warunkach. Zarodniki są bardzo wytrzymałe na brak wilgoci, światła, i wahania temperatury.

Czy jesteśmy bezbronni wobec zakażenia?

Mówiliśmy, że nosicielami zarzków mogą być ludzie zdrowi. Istotnie, w gardle ludzi zdrowych można czasem znaleźć zarzaki dyfterytu. Skoro są zarzaki, to no

stadium w przewodzie pokarmowym komara. Zaszczepiony przy ponownem ukłuciu zdrowemu człowiekowi rozwija się dalej i powoduje chorobę. Rozróżniamy zakażenia powstające: 1) bezpośrednio od chorego, 2) za pośrednictwem zdrowych ludzi lub zwierząt, np. owadów, i 3) zwierząt, w organizmie których zarzaki znajdują odpowiednie warunki dla swego rozwoju (komary przy malarji, szcury przy dżumie, wszy odzieżowe przy tyfusie plamistym i t.p.). Chorobę zakaźną przenoszą mogą również martwe przedmioty i środowiska zakażone np. ubranie chorego, pył, woda. Wydaliny chorych, a więc płwocina, mocz i kał, a także krew chorego mogą zawierać zarzaki, a wtędy są niebezpieczne dla otoczenia. Niektóre choroby, jak dur brzuszny, cholera, błonica mogą być udzielane otoczeniu przez ozdrowieńców, albo nawet przez osoby zdrowe, lecz będące w danej chwili nosicielami zarzków.

Aczkolwiek pora roku i klimat wpływają na powstawanie wielu chorób zakaźnych, nie są one czynnikami powodującymi chorobę. Odgrywają one jedynie rolę czynnika usposabiającego do zachorowania. Istotną przyczyną choroby zakaźnej jest zawsze sam zarzek.

Zarzaki powodują chorobę wtędy, gdy znajdują w organizmie odpowiednie dla siebie warunki do życia i rozmnażania się, a organizm jest wrażliwy na daną chorobę. Miejsca wtargnięcia zarzków do organizmu nazywamy wrotami zakażenia. Podczas gdy zdrowa, nieuszkodzona skóra i śluzówka stanowi nieprzebyłą zapórę dla zarzków, to najmniejsze ich uszkodzenie, gołem okiem niedostrzegalne, staje się furtką, przez którą zarzaki do organizmu przedostać się mogą. Ujścia gruczołowe potowych i łojowych mogą być również wrotami zakażenia. Błony śluzowe narządów oddechowych stanowią najczęstszą drogę zakażenia dla grypy, gruźlicy, odry, błonicy, zapalenia płuc i szkarlatyny. Niektóre zarzaki przedostają się do organizmu przez przewód pokarmowy. Tą drogą trafiają zarzaki duru brzuszego, czerwonki i cholery, wywołujące zapalenie okostnej żełby i anginę.

Józef Gwizdalewicz

12) może znaleźć. Ja już mam trochę stracha, ale mówię jemu: — Niech inżynier dobrze szuka!

Inżynier mówi do mnie: — Wiesz, bracie, ja już jestem goły, ale ty masz napewno pieniądze, to zapłać, a ja tobie w domu wrócę.

Wtędy odrzuciłem, dla czego jego przyjaciel nie chciał z nim jechać. Zwyczajnie wiedział, że on już jest goły, więc pocił jechać z nim. Rad nie rad zapłaciłem za wszystko, a rachunek wziąłem do kieszeni. Po wyjściu z restauracji, już nie chciałem z nim jechać, lecz on, siedząc w taksówce, poczył mnie opowiadać, że ma bardzo wysokie stanowisko, a rachunek nawet niech będzie setki złotych, to ja i tak jutro będę miał uregulowany. Pokazał mi swoje dokumenty i wizytówki. Poznałem, że on faktycznie jest dosyć gruba ryba, i że można mu zaufać. Po owej rozmowie pojechaliśmy do Wróbla,

gdzie byliśmy krótko. Po wyjściu do Wróbla, mówię: — Panie inżynierze, może będzie lepiej, gdy pana zawiozę już do domu?

A on mówi: — Czyś ty chłopie zwarjował? Ja teraz do domu? Przecież ja będę miał jednokową burę od mojej pani, czy przyjadę teraz, czy nad ranem. Lepiej powiedz, bracie, gdzieby pojechać, na jaką muzykę.

— No, to pojedziemy do Stalingiera na harmonję — mówię. — Zgoda, jedziemy.

Pojechaliśmy „Pod Dziekankę“, zajęliśmy stolik. Moj fuks funduje, a ja będę musiał płacić. Muzyka gra różne kawałki, mój inżynier znów śpiewa, że Caruso był bardzo dobry śpiewak, lecz Kiepara jest dużo lepszy. Wola o kawę i likier, każe grać muzykantom. Zaczęłem się już na dobre denerwować, bo czulem, że z moją kasą jest krucho. Po wyj-

ściu z „Pod Dziekanki“, mówię mu, że czas, ażebyśmy go odwieźli do domu, bo ja już nigdzie do knajpy z nim nie pojedę, jako że już wszystkie pieniądze wydał na zapłacenie rachunków. Wtędy on mi każe jechać do pewnego interesu, gdzie jego znaję i dać mu na kredyt ile on tylko zechce. Widząc, że on w żaden sposób nie daje się zawieźć do domu, pojechałem z nim do wskazanej przez niego restauracji. Po wejściu mój inżynier zrobił się odrazu inny człowiek. Zdział palto i kapelus, z wazonika stojącego na stoliku wyjął kwiatek, wsadził sobie w kłapę, potem wskazał na mnie, mówiąc do właściciela, stojącego za bufetem: — Proszę dać mojemu szoferowi wypić i zjeść co tylko zechce. Sam zaś udał się na salę, gdzie grała muzyka i siedzieli różni goście, a na środku odbywały się tańce. Zaraz kazałem zawołać kelnera, któremu powiedziałem: (C. d. n.):

— Co, mechaniku, możliwe, co?

— Wylał pan z samochodu i wlał pan za mną do knajpy!

Weszliśmy, w interesie ruch był duży, stoliki prawie wszystkie zajęte. Mój pasażer zaczął wolać przy bufecie dla mnie dużą wódkę, a dla siebie mniejszą. Po kilku kolejkach poczył wykrzykiwać, że on jest inżynier dyplomowany, ma wielkie wpływy i znajomości, a potem zaczął bardzo głośno śpiewać, dosyć ładnym głosem, że Caruso był bardzo wielki śpiewak, ale Kiepara jest dużo lepszy, a ja zacząłem głową kiwać i udawać, że jego śpiew mi się bardzo podoba. On, to widząc, pytał mnie:

— A ja mówię: — Nietylko, że możliwe, ale zupełnie inżynier śpiewa, jak Faliszewski, o ile nie lepiej.

On, zachwycony, mówi: — No co, jeszcze po jednym? Ja mówię: — Dlatego nie, można.

Ponieważ on już zaczął coraz więcej śpiewać i halasować, a ja zauważyłem niezadowolone gospodarza i gości, więc, udając niezadowolonego, mówię: — Inżynierze kochany, opuszczamy już tę budę, bo tutaj i drogo i niema muzyki.

Przyznał mi rację, wola głośno o rachunek. Rachunek wypadł kilkanaście złotych. Inżynier szuka po kieszeniach pieniędzy i nie

tunku bakterij. Organizm walczy z bakteriami i, o ile okaże się silniejszy, to choroba nie zdoła się rozwinąć, o ile zwyciężą bakterie, człowiek choruje, albo nawet ulega w walce i umiera. Zjawisko odporności zasługuje na dokładniejsze omówienie. Rozróżniamy dwa rodzaje odporności: wrodzoną i nabytą. Odporność wrodzona może dotyczyć całego szeregu chorób, podczas gdy nabyta odnosi się tylko do pewnej, określonej choroby. Odporność nabyta jest trwalszą, utrzymuje się długo albo nawet przez całe życie. Odporność wrodzona, przekazywana zazwyczaj przez rodziców potomstwu, w pewnych, niekorzystnych dla organizmu warunkach, jak np. niedostatecznym odżywianiu, złych warunków mieszkaniowych, przemęczeniu — może się zmniejszać znacznie, albo nawet zatrać zupełnie. Na niektóre choroby nabywamy odporności poprzez ściech ich. Taka odporność nazywa się czynną i może trwać różnie okresy czasu — tygodnie, lata, życie całe. Przekonano się, że organizm, czynnie uodporniony na daną chorobę, posiada w surowicy krwi pewne ciała zwane przeciwciałami albo antytoksynami. Wstrzyknięcie pod skórę takiej surowicy może dopomóc choremu przy zwalczaniu takiej samej choroby, czyli uodpornić go biernie, a nawet zabezpieczyć przed zachorowaniem. Przy bliźszym wstrzyknięciu choremu surowicę konia, uodpornionego czynnie na dyfteryt. Można również uodpornić organizm na pewną chorobę, wywołując umyślnie lekkiej jej przebieg.

Szczepionka przeciwko wścieklicznie

Na zasadzie osłabiania jadowitości zarzków został oparty palsterowski sposób otrzymywania szczepionki przeciwko wścieklicznie. Osłabienie zarzków uzyskać można również, przeprowadzając je przez organizmy zwierzęce. W taki sposób otrzymuje się ochronną szczepionkę ospową. Zараża się ospą cielęcą, a potem osłabione zarzaki, zawarte w surowicy wykwitów skórných cielęcą, szczepi się dzieciom.

Ludzie, którzy, pomimo wtargnięcia do ich organizmu zarzków, nie zachorowują, są, jak mówimy, odporni na daną chorobę. O ile organizm nie posiada takiej wrodzonej odporności, zarzaki rozmnażają się szybko i wywołują objawy choroby. Bakterije wytwarzają jady czyli toksyny, działające szkodliwie na tkanki organizmu. Działanie toksyn jest swoiste dla każdego ga-

12) może znaleźć. Ja już mam trochę stracha, ale mówię jemu: — Niech inżynier dobrze szuka!

Inżynier mówi do mnie: — Wiesz, bracie, ja już jestem goły, ale ty masz napewno pieniądze, to zapłać, a ja tobie w domu wrócę.

Wtędy odrzuciłem, dla czego jego przyjaciel nie chciał z nim jechać. Zwyczajnie wiedział, że on już jest goły, więc pocił jechać z nim. Rad nie rad zapłaciłem za wszystko, a rachunek wziąłem do kieszeni. Po wyjściu z restauracji, już nie chciałem z nim jechać, lecz on, siedząc w taksówce, poczył mnie opowiadać, że ma bardzo wysokie stanowisko, a rachunek nawet niech będzie setki złotych, to ja i tak jutro będę miał uregulowany. Pokazał mi swoje dokumenty i wizytówki. Poznałem, że on faktycznie jest dosyć gruba ryba, i że można mu zaufać. Po owej rozmowie pojechaliśmy do Wróbla,

gdzie byliśmy krótko. Po wyjściu do Wróbla, mówię: — Panie inżynierze, może będzie lepiej, gdy pana zawiozę już do domu?

A on mówi: — Czyś ty chłopie zwarjował? Ja teraz do domu? Przecież ja będę miał jednokową burę od mojej pani, czy przyjadę teraz, czy nad ranem. Lepiej powiedz, bracie, gdzieby pojechać, na jaką muzykę.

— No, to pojedziemy do Stalingiera na harmonję — mówię. — Zgoda, jedziemy.

Pojechaliśmy „Pod Dziekankę“, zajęliśmy stolik. Moj fuks funduje, a ja będę musiał płacić. Muzyka gra różne kawałki, mój inżynier znów śpiewa, że Caruso był bardzo dobry śpiewak, lecz Kiepara jest dużo lepszy. Wola o kawę i likier, każe grać muzykantom. Zaczęłem się już na dobre denerwować, bo czulem, że z moją kasą jest krucho. Po wyj-

ściu z „Pod Dziekanki“, mówię mu, że czas, ażebyśmy go odwieźli do domu, bo ja już nigdzie do knajpy z nim nie pojedę, jako że już wszystkie pieniądze wydał na zapłacenie rachunków. Wtędy on mi każe jechać do pewnego interesu, gdzie jego znaję i dać mu na kredyt ile on tylko zechce. Widząc, że on w żaden sposób nie daje się zawieźć do domu, pojechałem z nim do wskazanej przez niego restauracji. Po wejściu mój inżynier zrobił się odrazu inny człowiek. Zdział palto i kapelus, z wazonika stojącego na stoliku wyjął kwiatek, wsadził sobie w kłapę, potem wskazał na mnie, mówiąc do właściciela, stojącego za bufetem: — Proszę dać mojemu szoferowi wypić i zjeść co tylko zechce. Sam zaś udał się na salę, gdzie grała muzyka i siedzieli różni goście, a na środku odbywały się tańce. Zaraz kazałem zawołać kelnera, któremu powiedziałem: (C. d. n.):

— Co, mechaniku, możliwe, co?

— Wylał pan z samochodu i wlał pan za mną do knajpy!

Weszliśmy, w interesie ruch był duży, stoliki prawie wszystkie zajęte. Mój pasażer zaczął wolać przy bufecie dla mnie dużą wódkę, a dla siebie mniejszą. Po kilku kolejkach poczył wykrzykiwać, że on jest inżynier dyplomowany, ma wielkie wpływy i znajomości, a potem zaczął bardzo głośno śpiewać, dosyć ładnym głosem, że Caruso był bardzo wielki śpiewak, ale Kiepara jest dużo lepszy, a ja zacząłem głową kiwać i udawać, że jego śpiew mi się bardzo podoba. On, to widząc, pytał mnie:

— A ja mówię: — Nietylko, że możliwe, ale zupełnie inżynier śpiewa, jak Faliszewski, o ile nie lepiej.

On, zachwycony, mówi: — No co, jeszcze po jednym? Ja mówię: — Dlatego nie, można.

Ponieważ on już zaczął coraz więcej śpiewać i halasować, a ja zauważyłem niezadowolone gospodarza i gości, więc, udając niezadowolonego, mówię: — Inżynierze kochany, opuszczamy już tę budę, bo tutaj i drogo i niema muzyki.

Przyznał mi rację, wola głośno o rachunek. Rachunek wypadł kilkanaście złotych. Inżynier szuka po kieszeniach pieniędzy i nie

Jedźmy na wyspę Kokosową

Skarby zakopane przez piratów

Prasa angielska donosi, że projekt odszukania skarbow zakopanych przez piratów, na wyspie Kokosowej został nareszcie zrealizowany.

Z Nowej Zelandji wyrusza w najbliższych dniach ekspedycja, pod wodzą komandora Worsleya, który jakoby posiada plan kryjówki, zawierającej beczenne skarby. Jednocześnie w kierunku wyspy Kokosowej płynie druga grupa poszukiwaczy skarbow. Składa się ona z trzech Niemców i młodej dziewczyny. Przedsiębiorczy Germanowie twierdzą, że kieruje nimi duch zmarłego przed dwustu laty korsarza, który ukazał się im podczas sesansu spirytystycznego. Złośliwie języki twierdzą, że tym duchem jest jakiś żydek aferzysta, który posiada dane, co do sezamu znajdującego się na wyspie. Ale spirytyści nie gardzą doczesnymi dobrami opowiadają, że duchowym ich przewodnikiem jest słynny Benito Bonita, co w swoim czasie był wodzem korsarskiego związku, noszącego groźną nazwę „Bractwo krwawego nieczu“. Kapitan Merzenich i Fraulein Greta Schneider udzielili przed wyjazdem w nieznane strony wywiadu, w którym oświadczyli, że wiedzą doskonale w którym miejscu piraci zakopali perły, brylanty i beczki pełne złota, bowiem Benito Bonita nakreślił im dokładny plan wyspy, prosząc ich, aby użyli odzyskanych skarbow na cele filantropijne. Ma to być zadośćuczynienie za krzyw-

dę wyrządzoną przez brodatego zbrojnika bogatym senatorom i senatorom, ograbionym podczas pogromu pewnego południowo amerykańskiego osiedla.

Fraulein Greta od czasu do czasu zapada w trans i powtarza wskazania pirata. Podobno poselstwo Costa Rica w Berlinie żywo się interesuje ową sprawą i udzieliło kapitanowi Merzenich i jego medjum wydatnej pomocy. Mapa nakreślona przez Gretę podczas transu odpowiada podobno dawnej mapie wyspy Kokosowej.

O wyspie Kokosowej dużo się mówi od pewnego czasu. Nie ulega wątpliwości, że była ona paręset lat temu meliną rozbójników morskich, którzy tutaj popasali i tutaj dzielili się łupami. Stąd i legenda o zakopanych skarbach. Niejednokrotnie próbowano odszukać sezam, żeby zrobić kokosowy business, ale jak o nikt nie zdołał odkryć tajemniczej furtki. Dzisiaj w dobie radia, telewizji, i nawrotu do średniowiecznych wierzeń w smoki czarownice i alchemików — sezam na wyspie Kokosowej nęci ludzi stęsknionych do wszystkiego, co traci bajką.

To też prasa angielska żywo się interesuje wyprawą Merzenicha, a znacznie mniej naukową ekspedycją komandora Worsleya, który bardziej realnie traktuje tę sprawę i jest zdania, że na wyspie Kokosowej znajduje się może, w najlepszym razie skrzynka ze starymi monetami.

Tęczobarwne domy

Angielscy miłośnicy pięknych domów

Nareszcie przestaniemy mieszkać w kamiennym labiryncie szarych domów, w wąwozach z posępnymi, wielopiętrowych bloków, w mrocznych ulach, pozbawionych światła i powietrza.

W Anglii utworzyło się towarzystwo miłośników pięknych domów, pod hasłem „Brytyjski dom chce słońca“. Sprowadzili oni do Anglii słynnego architekta i malarza włoskiego, Schiaparelliego, który zamierza dokonać rewolucji w dziedzinie budownictwa miejskiego.

Idąc dalej aniżeli Corbusier opracował on plan takich domów, które niby rotacyjna scena będą obracać się wokół osi, w gonitwie za słońcem, będą posia-

daly rozsuwane ściany, ruchome szklane dachy i chodniki.

Rysunki, przedstawione przez Schiaparelliego gronu angielskich ekspertów, wywołały szal zachwyty. Domy poetycznego architektą są kolorowe, słoneczne, przezrocyste, a zarazem „ujutne“.

Szarekie, widne korytarze, o ruchomych chodnikach, prowadzą do mieszkań, które przez cały dzień toną w słońcu (o ile dzień jest słoneczny). Czasami będą przez dzień cały tonąć w mgłę, ale Schiaparelli i na to znalazł sposób — w dnie ponure szklane okna zastąpienie będą cudnie malowanymi ekranami, na których współczesni malarze wycharowali wizję wiecznej wiosny.

JEŚLIŚ ZNAWCA NIE LAIKIEM PIJ HERBATĘ Z „KOPERNIKIEM“
 NAJWYŻSZE GATUNKI KAWY WŁASNA PALARNIA
 WARSZAWSKIE TOW. HANDLU HERBATĄ I DŁUGOCIEKĄ W WRZESNIEWSKI SP. AKC.
 WARSZAWA BRACKA 23

REDAKCJA: Warszawa, Nowy Świat 22. Telefon: 545-80 (Centrala). Sekretarz redakcji przyjmuje interesantów codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt w godz. 11 — 12.
 ADMINISTRACJA: Warszawa, Zgoda 1. Telefony: Administracja i Zarząd 691-64. Prenumerata 691-66. Wydział ogłoszeń 691-56. Skrzynka pocztowa 745. Adres telegraficzny — ABC Warszawa. Konto P. K. O. Nr. 13550.
 PRZEDSTAWICIELSTWA: Kalisz, Aleja Józefiny 11, tel. 209; Piotrków Trybunalski, Słowackiego 9, tel. 59; Włocławek, Cyganka 26, tel. 136.
 PRENUMERATA: miejscowa (z odnośnikiem do domu) i zamiejscowa — zł. 4.50 miesięcznie. Konto (zł. K. O. Nr. 13550).

Ceny ogłoszeń: za miejsce wysokości 1 milimetra przez szerokość jednej szpaloty (na wszystkich stronach po 6 szpalt): na 1-iej stronie — 1 zł, w tekście (wśród artykułów) — 70 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 50 gr., na ostatniej stronie — 60 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Komunikaty (specjalne) — 1.50 zł. lekarskie — 30 gr. Nekrologja — 30 gr. Drobnie po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych“ liczy się za oddzielne wyrazy, a tłusty druk — podwójnie. Notatki reklamowe oznacza się cyfrą (N), a komunikaty specjalne cyfrą (Kom.). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.
 Wydział ogłoszeń: Zgoda 1. tel. 691-56 — biuro czynne od godz. 9 ran do 6 wiec.
 Kierownik: Tadeusz Ucieszyński.